

L'IMPACTE DE LA PANDÈMIA DEL VIRUS SARS-COV-2 EN ELS TRASTORNS DE LA CONDUCTA ALIMENTÀRIA EN L'ADOLESCÈNCIA.

28421 - Treball fi de grau.

Revisió de la literatura.

Grau d'infermeria

Centre universitari adscrit a la

Autora: Ana Pérez Vintro

Directora: Dra. Meritxell Puyané Oliva

Curs acadèmic 2023/2024

Agraïments

Vull expressar els meus agraïments a totes les persones que han fet possible la realització d'aquest treball de fi grau.

En primer lloc, a la meva tutora la Dra. Meritxell Puyané, per la guia, l'assessorament, l'orientació i la motivació oferta en aquest llarg procés. Gràcies per creure en mi i ensenyar-me a creure en mi mateixa. El teu suport ha sigut fonamental per arribar fins aquí.

Als meus amics i família, gràcies per acompanyar-me en aquest viatge. En especial, vull agrair a la meva tieta Marta Vallés i a la meva amiga Emma González, per estar sempre al meu costat i brindar-me el vostre suport incondicional.

M'agradaria agrair aquest treball a mi mateixa. Estic orgullosa del que he aconseguit i de la persona en què m'he convertit. Reconec l'esforç i la dedicació que he posat en aquest camí, i em sento feliç d'haver arribat fins aquí.

No volia tancar aquest apartat sense abans agrair als meus pares i a la meva àvia, que des del cel m'animen i sé que estarien orgullosos de la infermera en què m'he convertit, va per ells.

ÍNDEX

Resum i abstract	6
1. Introducció	8
2. Justificació	11
3. Objectius	13
3.1 Objectiu general	13
3.2 Objectius específics	13
4. Metodologia	14
4.1 Disseny d'estudi	14
4.2 Població i mostra	14
4.3 Estratègia de cerca	14
4.4 Variables de l'estudi	16
4.5 Criteris d'inclusió i exclusió	16
4.6 Instrument de cerca	17
4.7 Anàlisi de dades	17
4.8 Aspectes ètics i limitacions	17
5. Resultats	18
6. Discussió	23
7. Conclusions	34
8. Implicació infermera	35
9. Cronograma	36
10. Referències bibliogràfiques	37
11. Annex	42
11.1 Annex 1	42
11.2 Annex 2	43

ÍNDEX DE TAULES

Taula 1. Paraules clau i Key word.	15
Taula 2. Descriptors MeSH i DeSH.	15
Taula 3. Activitats de seguiment del treball de fi de grau	36
Taula 4. Taula d'estratègia de cerca.	42
Taula 5. Taules resum de les variables d'estudi d'elaboració pròpia	63

ÍNDEX DE GRÀFICS

Gràfica 1. Diagrama de flux. Elaboració pròpia.	18
Gràfica 2. Gènere de l'autor/a principal. Elaboració pròpia.	18
Gràfica 3. Anys de publicació dels articles seleccionats. Elaboració pròpia.	19
Gràfic 4. Augment dels casos de TCA. Elaboració pròpia.	19
Gràfic 5. Augment de les hospitalitzacions. Elaboració pròpia	20
Gràfic 6. Causes físiques. Elaboració pròpia.	20
Gràfics 7. Causes socials. Elaboració pròpia.	21
Gràfica 8. Causes psicològiques i emocionals.	21
Gràfic 9. Rol d'infermeria. Elaboració pròpia.	21
Gràfic 10. Perspectiva de gènere. Elaboració pròpia.	22

Resum i abstract

RESUM

Introducció: Els trastorns de la conducta alimentària es caracteritzen per una alteració dels hàbits alimentaris, amb preocupació en el pes, alimentació i imatge corporal. Tenen una gran influència negativa a la qualitat de vida i en l'entorn social. La pandèmia del SARS-CoV-2 va tenir gran impacte en la salut física, social i mental de la població, afectant especialment els adolescents.

Objectius: Conèixer l'impacte de la pandèmia del virus SARS-CoV-2 en els trastorns de la conducta alimentària en l'adolescència.

Metodologia: Es va realitzar una revisió de la literatura de la situació prèvia i posterior a la pandèmia, observant entre el 2020 i 2024 a les bases de dades de PubMed, CINAHL Complete i ScienceDirect, utilitzant criteris d'inclusió i exclusió específics. En l'anàlisi de dades es va considerar dades quantitatives i qualitatives, considerant variables com la prevalença, causes explicatives, el rol d'infermeria i la perspectiva de gènere.

Resultats: Augment de la prevalença entre el 21% i el 206% en els trastorns de la conducta alimentària. Existeix una correlació entre les causes físiques, socials i psicològiques donant com a resultat la multicausalitat. Només un 15,4% dels estudis tenen en compte el rol d'infermeria. Els estudis mostren una major prevalença en dones, els homes són menys representats i estigmatitzats, destacant la necessitat d'un diagnòstic precoç i tractament multidisciplinari.

Conclusions: La pandèmia del SARS-CoV-2 va tenir un impacte negatiu en els trastorns de la conducta alimentària en els adolescents en l'àmbit físic, social, emocional i psicològic, provocant un augment dels casos. Existeix manca d'informació sobre l'abordatge d'infermeria, tot i que són els que més influeixen en la prevenció, tractament i recuperació als pacients. Es troba una gran representació del gènere femení tant en la investigació com en la mostra dels estudis.

Paraules clau: Trastorns alimentaris; pandèmia del SARS-CoV-2; adolescent; prevalença; causa; gènere; infermeria.

ABSTRACT

Introduction: Eating disorders are characterized by a disruption in eating habits, with concerns about weight, diet and body image. They have a significant negative impact on quality of life and social environment. The SARS-CoV-2 pandemic had a great impact on the physical, social and mental health of the population, especially affecting adolescents.

Objectives: To determine the impact of the SARS-CoV-2 virus pandemic on eating disorders in adolescents.

Methodology: A literature review of the situation before and after the pandemic was conducted, observing between 2020 and 2024 in the PubMed, CINAHL Complete and ScienceDirect databases, using specific inclusion and exclusion criteria. The data analysis considered both quantitative and qualitative data, considering variables such as prevalence, explanatory causes, the role of nursing and gender perspective.

Results: Increase in the prevalence of eating disorders between 21% and 206%. There is a correlation between physical, social and psychological causes resulting in a multicausality. Only 15.4% of the studies consider the role of nursing. The studies show a higher prevalence in women, men are underrepresented and stigmatized, highlighting the need for early diagnosis and multidisciplinary treatment.

Conclusions: The SARS-CoV-2 pandemic had a negative impact on eating disorders in adolescents on a physical, social, emotional and psychological level, leading to an increase in cases. There is a lack of information on the nursing approach, although they are the most influential in the prevention, treatment and recovery of patients. There is a significant representation of the female gender in both the research and study samples.

Key word: Eating disorders; SARS-CoV-2 virus pandemic; adolescent; prevalence; cause; gender; nursing.

1. Introducció

Els **trastorns de la conducta alimentària (TCA)** formen part de la salut mental. Aquests trastorns comporten una alteració en la manera d'alimentar-se, on l'individu afectat mostra una gran preocupació pel propi cos, amb relació al seu pes, l'alimentació o la imatge corporal, entre altres. Aquestes síndromes tenen una gran influència negativa a la qualitat de vida i en l'entorn social. A més, s'ha de tenir en compte que les patologies poden desencadenar en altres malalties importants en casos extrems poden comprometre la vida de la persona, sent així la causa més freqüent el suïcidi o la desnutrició ^(1, 2).

Es van començar a conèixer i diagnosticar per primera vegada en el segle XVII, encara que van augmentar consideradament a finals del segle XX ⁽³⁾. Actualment, es diagnostiquen a partir dels criteris establerts en el Manual Diagnòstic i Estadístic de les Malalties Mentals de l'Associació Americana de Psiquiatria (DSM-5) ⁽⁴⁾ el qual els classifica en els tipus següents: l'anorèxia nerviosa, la bulímia nerviosa, el trastorn per afartament, el trastorn per evitació/restricció de la ingesta d'aliments i els trastorns no especificats ⁽⁵⁾.

En primer lloc, l'**anorèxia nerviosa** que es caracteritza per la restricció i reducció de la ingesta calòrica de la dieta provocant una pèrdua de pes significant -talla, pes i edat- la insatisfacció corporal i la por d'augmentar de pes. Seguidament, trobem la **bulímia nerviosa** que manifesta en episodis repetitius d'afartament en poc temps, la persona realitza ingestes incontroladament i d'amagat, posterior a la ingesta dur a terme conductes compensatòries inadequades -com pot ser el vòmit- per tal d'evitar l'augment de pes. Les persones que pateixen aquest trastorn senten insatisfacció amb el propi cos i moltes vegades tenen un normopès. Altrament, cal mencionar el **trastorn per afartament** el qual és similar a la bulímia nerviosa amb la diferència que els i les pacients no duen a terme conductes compensatòries -no fan servir laxants o diürètics- a més, poden presentar símptomes depressius pel fet de sentir-se malament o culpables per haver dut a terme episodis d'afartament. Moltes vegades aquestes persones són vulnerables a augmentar de pes, presenten major risc a partir l'obesitat. Tot seguit, el **trastorn d'evitació/restricció dels aliments** es defineix per la preocupació de la ingesta alimentària i restricció de certs aliments, sense tenir una distorsió de la imatge corporal o preocupació d'aquesta. Normalment es relaciona amb altres trastorns. Finalment, el **trastorn de la conducta alimentària no especificat** consisteix en diferents trastorns que es representen en quadres incomplets, experimenten simptomatologia dels altres tipus de trastorns esmentats, però no

compleixen els criteris del Manual Diagnòstic i Estadístic DSM-5 per poder-se diagnosticar com a cap trastorn anterior identificat. ^(5,6,7)

L'origen dels trastorns de la conducta alimentària és desconegut. Se sap que no apareix de forma sobtada i es manifesta de forma progressiva, però es desconeix la causa concreta. No obstant això, es creu que és d'origen **multicausal**, és a dir, han de coincidir diferents causants -relacionats en temps i espai- perquè es pugui manifestar. Es creu que hi ha una influència en els factors genètics o hereditaris, biològics, trets de la personalitat, socioculturals, familiars; que influeixen per originar, desenvolupar i mantenir aquesta patologia. És important conèixer els estímuls, les conductes i les característiques personals i de l'entorn que repercuteixen en la salut on es desencadena la patologia ^(3,8).

Els trastorns alimentaris poden afectar a qualsevol gènere, edat, ètnia, forma corporal, pes, orientació sexual i nivell socioeconòmic ⁽⁸⁾. En la societat es creu que els trastorns de la conducta alimentària només afecten el gènere femení, però la literatura inclou en qualsevol gènere dins d'aquesta patologia. El gènere femení té un major percentatge en relació amb el gènere masculí, de fet, hi ha estudis que asseguren que la prevalença de les dones és de dos a tres vegades major que els homes. Tot i no ser predominant el gènere masculí també és present i no hi ha un motiu únic, és multicausal, qualsevol factor pot afectar independentment del gènere i causar la malaltia. Cal observar tots els gèneres i no només centrar-se en el femení ^(3,9).

Els **adolescents** són els més afectats en els trastorns de la conducta alimentària. L'adolescència és la fase de la vida posterior a la infància i prèvia a l'etapa adulta. L'OMS ⁽¹⁰⁾ la situa entre els deu anys i els dinou anys, la defineix com una etapa important del desenvolupament humà per tal d'obtenir unes bones bases de salut. En aquest període hi ha un ràpid creixement físic, cognitiu i psicosocial, afectant la manera en què prenen decisions, pensen i interactuen amb l'entorn. La forma d'actuar de les i els adolescents està controlat i regulat per factors neuroendocrins i hormones que intervenen en l'eix hipotàlem-hipòfisis-gònada. Pel que fa al físic, hi ha canvis de la composició corporal i maduració sexual. En canvi, en l'àmbit psicosocial, hi ha variants que poden derivar en el desenvolupament de trastorns alimentaris, dins d'aquests s'hi destaquen: independència familiar, el comportament i l'humor són inestables, prenen consciència de la imatge corporal i acceptació del propi cos, es comparen amb els altres, etcètera. També estableixen relacions emocionals i busquen una identitat pròpia. És el període més sa de la vida vist des d'una mirada biomèdica, però a la vegada és l'etapa més problemàtica i amb més risc psicosocial ⁽¹¹⁾.

A finals del 2019, a la Xina va aparèixer una nova malaltia respiratòria infecciosa, anomenada la covid-19, causada pel **virus SARS-CoV-2**. Es va propagar per tot el món, va afectar a més de 101 milions de persones, causant més de 2 milions de morts fins al gener del 2021. L'OMS, l'onze de març del 2020 va declarar la covid-19 com una **pandèmia mundial**. Més enllà de les mateixes afectacions del virus com les complicacions pulmonars o les morts causades, la pandèmia ha causat un impacte a la salut física i mental de la població en general ^(12, 13).

Des de la seva aparició, tots els països van implantar mesures preventives i restriccions per aturar o disminuir la seva propagació, causant un aïllament tant social com físic que, com a conseqüència, va desenvolupar efectes negatius a la salut mental de les persones, generant ansietat, depressió, trastorn de la conducta alimentària, podent desenvolupar més d'una patologia. La pandèmia va tenir un impacte negatiu en els hàbits alimentaris i en l'activitat física, sobretot en la població més jove, ja que són més vulnerables a l'hora de gestionar l'estrès i les emocions. A més va alterar les rutines diàries, el funcionament familiar, el tancament de les escoles i va limitar les interaccions socials, afectant d'aquesta manera el benestar i la qualitat de vida dels nens, adolescents i famílies ^(3,14).

La pandèmia va provocar un major desenvolupament o empitjorament dels trastorns de la conducta alimentària, comportant comorbiditats psiquiàtriques i mèdiques ⁽³⁾. El rol de la infermeria és vital en l'abordatge d'aquests trastorns i ha sigut clau en la pandèmia, tot i l'augment de casos que hi ha hagut. El personal sanitari ha de saber acompanyar i orientar al jove i a la seva família, per evitar les complicacions que poden comportar aquestes patologies. A més a més, una de tasques de la infermeria és aconseguir que totes les necessitats bàsiques estiguin satisfetes, per tant, han de treballar perquè hi hagi una acceptació de la imatge corporal, que desapareguin les conductes i pensaments derivats dels trastorns, ajudar a reduir les comorbiditats i evitar la mort de la persona que s'està tractant. La prevenció com infermeres és una competència que inclou la realització de programes de salut dirigits en l'àmbit escolar, comunitari o nacional, amb l'objectiu de promoure el benestar i disminuir el risc a patir algun trastorn. Cal un equip multidisciplinari per a millorar l'atenció al pacient. És necessari en etapes com l'adolescència comptar amb el suport de la família, explicar quina trajectòria té la patologia, el pronòstic i el tractament a seguir. La infermeria ha de proporcionar estratègies per garantir la integració de les famílies en el procés de detecció i recuperació. Si hi ha una bona intervenció, el 60% responen eficaçment al tractament i aconseguixen la recuperació total. Amb tot i això, només la meitat de les persones afectades busquen ajuda i reben en tractament. És important una bona detecció i intervenció precoç per uns resultats òptims ^(5, 9,11,14).

2. Justificació

Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), una de cada set persones entre deu i dinou anys pateix un trastorn mental. També anuncia que el suïcidi és la quarta causa de mort entre els joves entre quinze i vint-i-nou anys. I assegura que el fet de no tractar correctament un trastorn de salut mental debutat en l'adolescència pot tenir conseqüències que s'allarguin a l'etapa adulta que perjudiquin la salut mental i física de la persona, limitant la possibilitat de tenir una vida plena ⁽¹⁵⁾.

Els trastorns de la conducta alimentària són trastorns greus d'origen mental que presenten altes taxes de comorbiditats tant psiquiàtriques com mèdiques, com per exemple: la depressió, l'ansietat, l'obesitat, la diabetis o les síndromes metabòliques, entre altres. És comú que qualsevol afectació sigui potencialment mortal. En aquests tipus de trastorns cal tenir en compte que qualsevol classe de persona pot patir un trastorn de la conducta alimentària, independentment del cos, el pes, l'edat, l'ètnia, la classe social, el gènere i de les seves capacitats. Com és un problema de salut mental, en alguns casos la detecció no és tan fàcil, els individus afectats poden no reconèixer la gravetat i intentar normalitzar els canvis alimentaris, fins i tot ocultar-ho al seu voltant més proper o als serveis sanitaris. No obstant això, cal recalcar que tots els trastorns són tractables i tenen una possible recuperació si hi ha un bon treball assistencial ^(3,16).

Els pacients que pateixen alguna malaltia de trastorns de la conducta alimentària no tenen consciència de la gravetat, tot i ser una de les afectacions més mortal en la salut mental. Els pacients en ser diagnosticats senten vergonya i estigma, molts d'ells no reben el tractament i hi ha una falta de comprensió per part de la societat ⁽¹⁷⁾.

La prevalença dels trastorns alimentaris ha augmentat de forma alarmant mundialment a conseqüència de la pandèmia ^(16,18). Un estudi va observar l'assistència d'hospitalització abans i durant la pandèmia, va concloure que els pacients van tenir un pitjor accés a l'assistència a conseqüència del virus del SARS-CoV-2, tenint menys accés a un tractament o ser diagnosticats. L'Acadèmia Estadunidenca de Pediatria, l'Acadèmia Estadunidenca de Psiquiatria Infantil i Adolescent (AACAP) i l'Associació d'Hospitals Infantils (CHA) van manifestar que hi ha una emergència nacional per combatre els problemes de salut mental en infants i adolescents. No obstant això, no hi ha els suficients recursos per poder abastar amb tots els casos. Els resultats van demostrar que va haver-hi un 188% més d'ingressos hospitalaris des de l'inici de la pandèmia ⁽¹⁹⁾.

Un altre estudi assegura que les més afectades són les dones entre dotze i divuit anys que viuen en àrees amb menys recursos socioeconòmics, ja que es creu que pot ser que no tinguin un fàcil accés a l'ajuda necessària. Aquest article assegura que hi ha un biaix cada vegada més gran entre la salut mental, el sexe i el nivell socioeconòmic, tot i que hi ha un augment de casos generalitzat en nois i noies -independentment del nivell socioeconòmic-⁽²⁰⁾.

Les afectacions que suposen els trastorns de la conducta alimentària tenen un impacte que poden afectar a la vida adulta, per això és necessari una intervenció preventiva, un seguiment i un suport al llarg de la patologia amb relació a la imatge corporal i els trastorns alimentaris⁽²¹⁾. Una de les competències de la infermeria és detectar si hi ha algun risc o sospita que algun pacient pugui patir un trastorn de la conducta alimentària. És important que la detecció sigui registrada i quedi reflectida a la història clínica⁽¹⁹⁾. Cal brindar per unes intervencions amb programes de salut, serveis de suport, suport psicosocial i de salut mental, basat en l'evidència científica per tal de disminuir aquest problema⁽²²⁾.

A causa de la magnitud i l'afectació -durant i després- de la pandèmia de la covid-19 causada pels factors psicosocials, és important entendre i investigar els efectes adversos de la pandèmia en els trastorns de la conducta alimentària en els adolescents, observar l'impacte en la salut física, mental i qualitat de vida. D'aquesta manera poder donar resposta a futures intervencions i polítiques basades en la literatura per tal de reduir els efectes perjudicials presents i futurs en els adolescents⁽¹²⁾.

3. Objectius

3.1 Objectiu general

- Conèixer l'impacte de la pandèmia del virus SARS-CoV-2 en els trastorns de la conducta alimentària en l'adolescència.

3.2 Objectius específics

- Exposar la prevalença dels trastorns de la conducta alimentària prèvia i posterior a la pandèmia del virus SARS-CoV-2.
- Descriure les causes explicatives de la prevalença posterior a la pandèmia del virus SARS-CoV-2 en els trastorns de la conducta alimentària.
- Explicar quin és l'abordatge de la infermeria amb els pacients adolescents amb trastorns de la conducta alimentària.
- Analitzar la cerca bibliogràfica amb perspectiva de gènere entre els trastorns de la conducta alimentària i amb la pandèmia del virus SARS-CoV-2.

4. Metodologia

4.1 Disseny d'estudi

El disseny del treball que es va portar a terme és un estudi observacional, descriptiu i transversal, basat en l'evidència científica. El marc de temps que va observar va ser la situació prèvia i posterior a la pandèmia del virus SARS-CoV-2.

4.2 Població i mostra

La població seleccionada van ser els articles que van estudiar als adolescents que van patir o estaven patint un trastorn de la conducta alimentària durant de la pandèmia de la covid-19.

La mostra final van ser tots els articles que van investigar el tema i que complien els criteris d'inclusió i d'exclusió.

4.3 Estratègia de cerca

Per la cerca bibliogràfica es va fer ús de diferents bases de dades, tant nacionals com internacional, accedint entre l'octubre del 2023 i l'abril de 2024, en les següents bases de dades:

- PubMed
- ScienceDirect
- CINAHL Complete

Es va accedir de forma lliure o a través de la Biblioteca-CRAI que es troba en la intranet de la universitat, on permet l'accés algunes bases de dades rellevant per la cerca.

A **Taula 1** es mostren les paraules claus que van ser rellevants per trobar la informació necessària pel treball amb un llenguatge lliure. Per tal de trobar tota la literatura necessària per a l'elaboració de la revisió bibliogràfica es va cercar utilitzant els tesaurs: "Medical Subject Headings" (MeSH) i "Descriptores en Ciències de la Salut" (DeCS), elaborades per Biblioteca Nacional de Medicina dels EUA (National Library of Medicine, NLM); emparant diversos idiomes, el castellà i l'anglès. El llistat de descriptors es mostren en la **Taula 2**.

Per l'estratègia de cerca es van fer servir els descriptors tesaurus, que és una terminologia específica i universal per trobar tots els resultats específics. Es va fer ús dels operadors booleans que limitant (and, not) o augmenten (or) la cerca i finalment es van emprar els trucadors que amplifiquen els resultats, així relacionant els conceptes entre si i obtenint la cerca esperada, l'estratègia de cerca està organitzada amb una taula d'elaboració pròpia a **Annex 1**.

Les paraules claus destacades són:

Paraules clau	Key word
Trastorns alimentaris	Eating disorders
Pandèmia	Pandemic
Adolescent	Adolescent
COVID-19	COVID-19
Prevalença	Prevalence
Causa	Cause
Gènere	Gender
Infermeria	Nursing

Taula 1. Paraules clau i Key word.

Els descriptors utilitzats amb els tesaurus MeSH i DeSH van ser:

MeSH	DeSH
"Feeding and Eating Disorders" [Mesh]	"Trastornos de Alimentación y de la Ingestión de Alimentos"
"Eating Disorders/complications"[Mesh]	Trastorno Alimentario DeSH
"Feeding and Eating Disorders/epidemiology" [Mesh]	"Adolescente"
"Adolescent"[Mesh]	"Pandemia"
"Pandemics"[Mesh]	"Enfermería"
"COVID-19"[Mesh]	"Perspectiva de Género"
"Nursing"[Mesh]	COVID-19 DeSH
"Gender Perspective"[Mesh]	

Taula 2. Descriptors MeSH i DeSH.

4.4 Variables de l'estudi

Les variables establertes en aquest estudi van ser:

- Any de publicació. Data de publicació dels articles.
- Autors. Descripció de l'autor principal dels articles.
- Prevalença. El nombre total de casos afectats en el temps determinat en els articles.
- Causes explicatives/ factors. Els elements, influències o circumstàncies que han influït a les persones a desenvolupar algun trastorn de la conducta alimentària dins del període de la pandèmia del SARS-CoV-2. Es va analitzar com una variable qualitativa.
- Rol d'infermeria/ abordatge infermer. Descripció de les competències, actituds, responsabilitats i funcions que van intervenir per acompanyar als pacients afectats. Inclouent també la promoció, prevenció, tractament i recuperació.
- Perspectiva de gènere: homes i dones. Observar les diferències entre gèneres, en afectació, tractament i de la manera que es va investigar.

Per l'anàlisi de dades relacionades amb les variables establertes es recolliren a la taula en l'**Annex 2**.

4.5 Criteris d'inclusió i exclusió

Per una banda, els criteris d'inclusió portats a terme van ser:

- Els articles publicats entre l'any 2020-2024.
- L'idioma dels articles en català, castellà i anglès.
- Els articles disponibles de lectura completa.
- Els articles que investiguen la pandèmia de la covid-19 en els trastorns de la conducta alimentària.
- Els articles que analitzin el rol de la infermeria en pacients amb trastorns de salut mental.
- Els articles que estudien la perspectiva de gènere en els trastorns de la conducta alimentària.

Per l'altra banda, els criteris d'exclusió decidits van ser:

- Els articles que incloguin pacients que pateixen algun trastorn de la conducta alimentària que no són adolescents.
- Els articles que se centrin en altres professionals de la salut.
- Els articles que no tenen relació amb els objectius establerts.
- Els articles sense resum disponible o sense accés complet de manera gratuïta.
- Articles que se centren en pacients majors de dinou anys.

4.6 Instrument de cerca

Per portar a terme la selecció d'articles, primer es va efectuar l'estratègia de cerca en els bases de dades esmentades. Es va dur a terme una lectura de títols, anys de publicació i resums, i es van excloure aquells articles repetits entre les bases de dades. Seguidament, es va executar una selecció segons els criteris d'inclusió i exclusió. Posteriorment es van classificar segons la variable estudiada. Durant el procés es van excloure aquells articles inclosos erròniament. Tot aquest procés va ser operat mitjançant el gestor bibliogràfic, Mendeley es van guardar els articles en ordre de procedència i posteriorment es van classificar en carpetes segons les variables. També es va fer servir l'eina Covidence, on es van pujar tots els resultats de cerca de les bases de dades seleccionades i va ser un guia de selecció dels articles, juntament amb el Mendeley.

4.7 Anàlisi de dades

Per dur a terme l'anàlisi de dades, es va realitzar una lectura exhaustiva de tots els articles seleccionats. A partir d'una taula d'elaboració pròpia **[Annex 2]** a partir de l'aplicació "Word" i es va fer una anàlisi quantitativa i qualitativa de les dades extretes que es classificaran envers les variables. Per tal obtenir els resultats per donar resposta als objectius proposats en el treball.

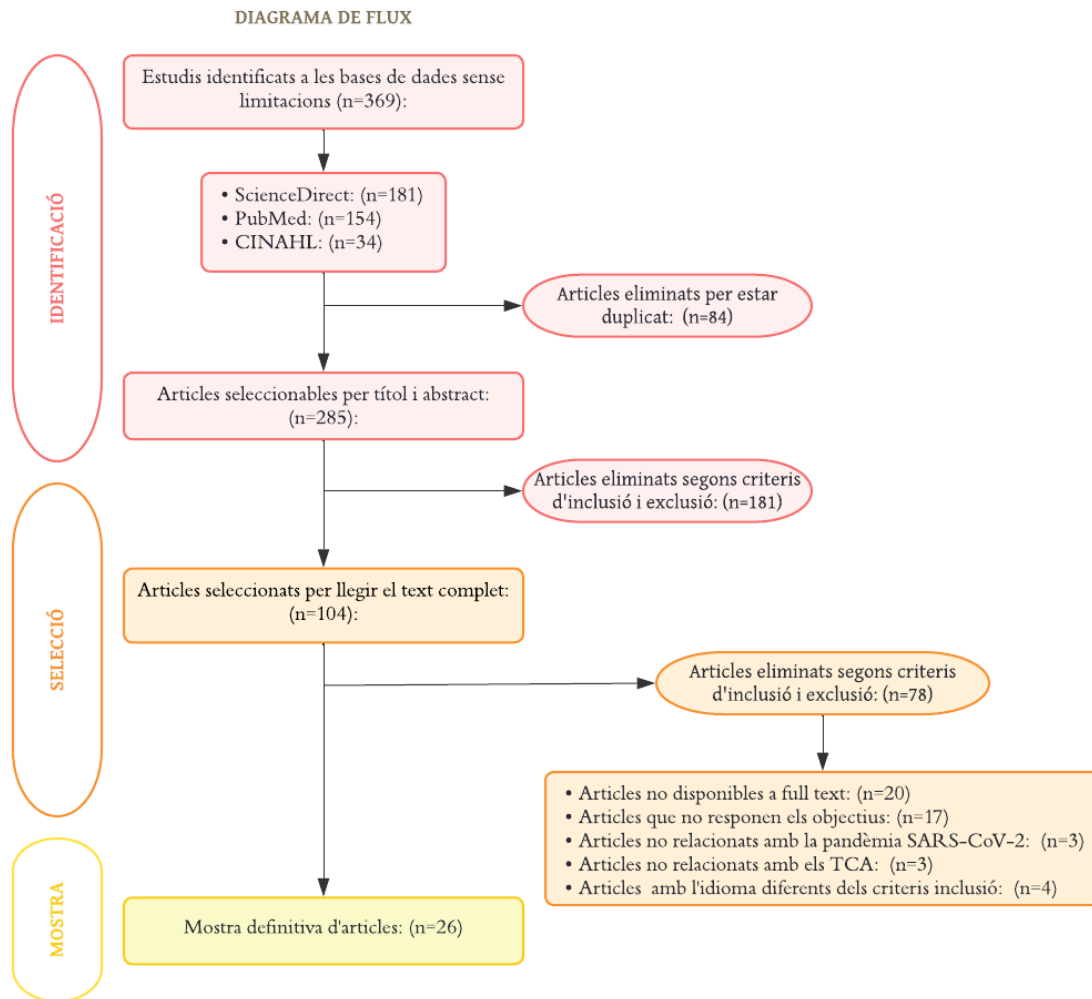
4.8 Aspectes ètics i limitacions

Es van tenir en compte els aspectes ètics, en ser una revisió de la literatura, els mateixos articles consultats són de fonts fiables, en bases de dades reconegudes, de manera que han sigut certificades per la comissió d'ètica, protegint els drets dels individus, obtenint el consentiment informat de les persones, obtenint la màxima beneficència, tenint l'aprovació de la institució on han investigat i dels comitès legals que també intervenen, prèviament a la publicació dels articles.

Les limitacions trobades en aquest treball han sigut:

- La qualitat de les fonts primàries.
- El tema és massa recent per poder observar amb perspectiva l'impacte que ha tingut a llarg termini.
- Falta de casos no diagnosticats.
- Manca d'informació sobre l'abordatge infermer.
- La dificultat per accedir als articles de pagament.

5. Resultats

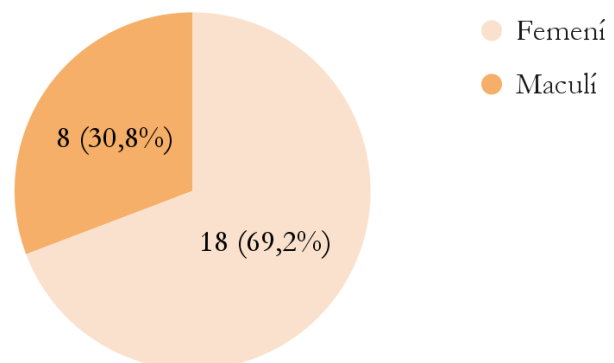

Gràfica 1. Diagrama de flux. Elaboració pròpia.

Gènere de l'autor/a principal

A la **gràfica 2** es mostra el gènere de l'autor principal dels estudis fent distinció entre els diferents gèneres. En el 69,20% dels estudis van ser realitzats per dones, i la resta homes, és a dir, una representació del 30,8%.

Gènere de l'autor/a principal

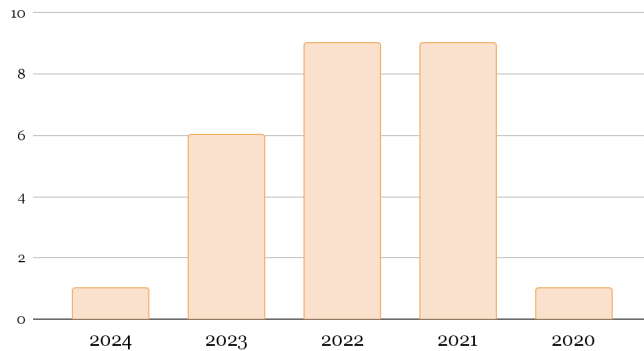

Gràfica 2. Gènere de l'autor/a principal. Elaboració pròpia.

Anys de publicació dels estudis

Segons la literatura cercada, els anys de publicació on s'ha extret més dades són en l'any 2021 i 2022 representant conjuntament el 69,24%. L'any de publicació 2023 es van trobar un 23,08%. En el primer any de la pandèmia segons la mostra escollida i els criteris determinats, es va trobar un article. I finalment, l'any 2024, s'ha trobat un article. Es veu representat en la **Gràfica 3**.

Anys de publicació dels estudis

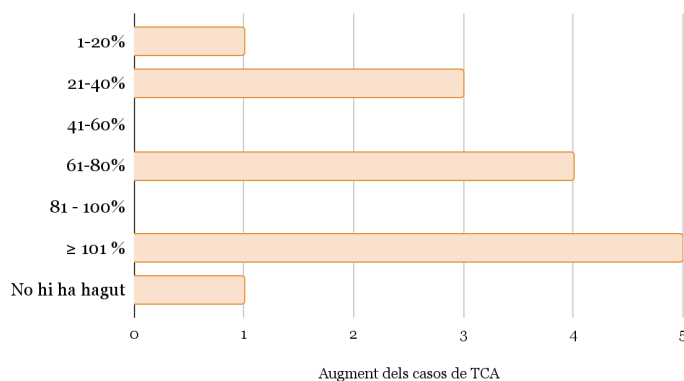

Gràfica 3. Anys de publicació dels articles seleccionats. Elaboració pròpia.

Prevalença

De la totalitat de la mostra, el 54%, és a dir, un total de catorze articles, esmenten quin ha sigut l'augment general del percentatge en els trastorns de la conducta alimentària en la pandèmia del SARS-CoV-2 en el cas de la població adolescent. En el **gràfic 4**, s'observa que cinc dels articles asseguren que hi ha hagut un augment superior al 100% a causa de la pandèmia del SARS-CoV-2, quatre articles asseguren un augment entre el 61 i el 80% dels casos, en canvi, tres articles l'augment entre un 21 i un 40. Només un article diu que l'augment és inferior al 20% i un altre assegura que no hi ha hagut augment.

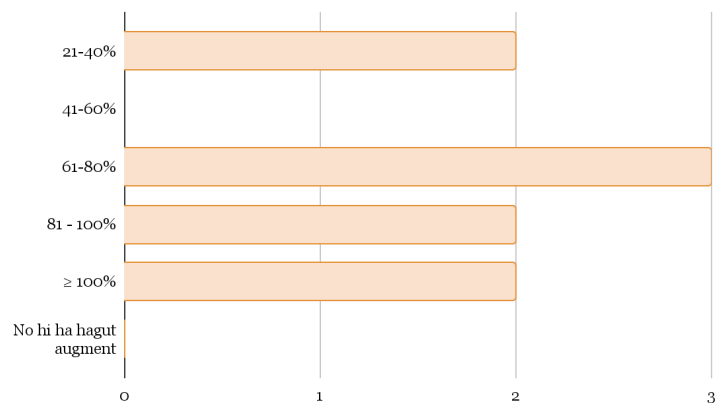
Augment dels casos de TCA

Gràfic 4. Augment dels casos de TCA. Elaboració pròpia.

En el **gràfic 5**, es confirmen els augments de les hospitalitzacions relacionades amb els trastorns de la conducta alimentària en el període del SARS-CoV-2 en l'adolescència. S'exposen en nou articles del total de la mostra, representant un 34% de la mostra escollida. Dels articles que esment aquesta dada un 33,33% assegura l'augment entre un 61% i un 80%. En canvi, entre el 81% i el 100% representa el 22% del total igual que els articles que han afirmat un augment superior al 100%. No obstant això, hi ha un 22,22% que ha observat un augment entre el 21% i el 40%. Tanmateix, no hi ha cap article que hagi estudiat un augment entre el 41% i el 60%. Finalment, tots els articles asseguren un augment de les hospitalitzacions degudes a la pandèmia del virus SARS-CoV-2.

Augment de les hospitalizacions

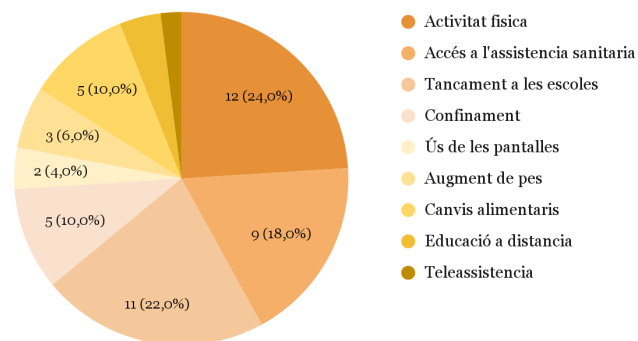
Gràfic 5. Augment de les hospitalitzacions. Elaboració pròpia

Causas

Del conjunt d'articles seleccionats, hi ha 96,15% que esmenten les causes que han desencadenat aquest augment dels trastorns de la conducta alimentària. Han sigut classificats en tipus de causes: les físiques, les psicològiques i emocionals i finalment les socials; en un mateix article es poden anomenar diferents causes.

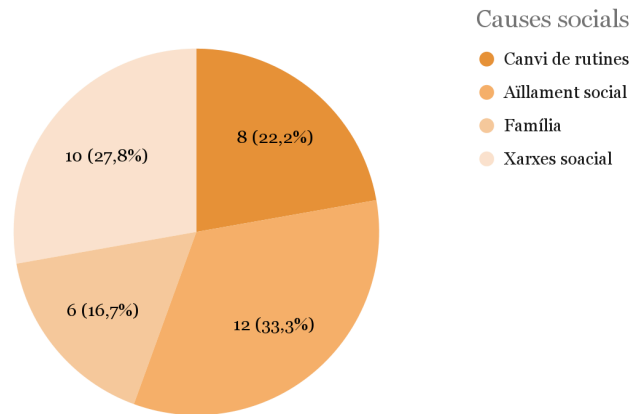
En les causes físiques exposades en el **gràfic 6**, hi trobem diferents subtipus de causes on els autors coincideixen que les més determinants han sigut: l'activitat física, el tancament de les escoles i l'accés a l'assistència sanitària, representant un 64% del total d'aquestes causes. Seguidament, trobem el confinament i els canvis en l'alimentació representant cada un el 5%. I de més a menys, entre la coincidència entre els investigadors trobem: l'augment de pes, l'ús de les pantalles, l'educació a distància i la teleassistència.

Causas físiques

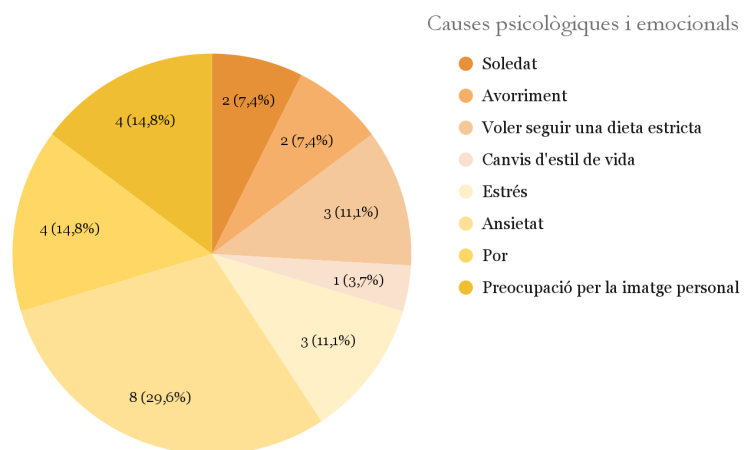
Gràfic 6. Causes físiques. Elaboració pròpia.

En el **gràfic 7**, les causes socials es veuen representades gairebé en la mateixa proporció, la causa més determinant és l'aïllament social amb un 33,3%, seguidament les xarxes socials amb una afectació del 22,2%. Posteriorment, el canvi de rutines representant un 22,2%. I finalment amb un 16,7% la família.

Gràfics 7. Causes socials. Elaboració pròpia.

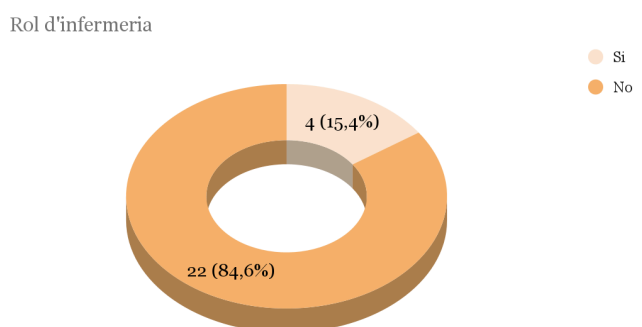
Pel que fa a les causes psicològiques i emocionals trobem amb una representació del 20,6% com a causant principal l'ansietat. Seguidament, es troba la preocupació de la imatge corporal i la por amb un 14,8% cadascuna de les causes. Després trobem l'estrès i el fet de voler seguir una dieta estricta amb un 11,1% cada subtipus de causa. L'avorriment i la soledat caracteritzen un 7,4% respectivament. I finalment trobem el canvi d'estil de vida, significant un 3,7%. Representat en la **gràfica 8**.

Gràfica 8. Causes psicològiques i emocionals.

Rol d'infermeria

En el **gràfic 9**, de tots els articles seleccionats (n=26), representant el 100% de la mostra, només un 15,4% esmenta el rol de la infermeria en els trastorns de la conducta alimentària.

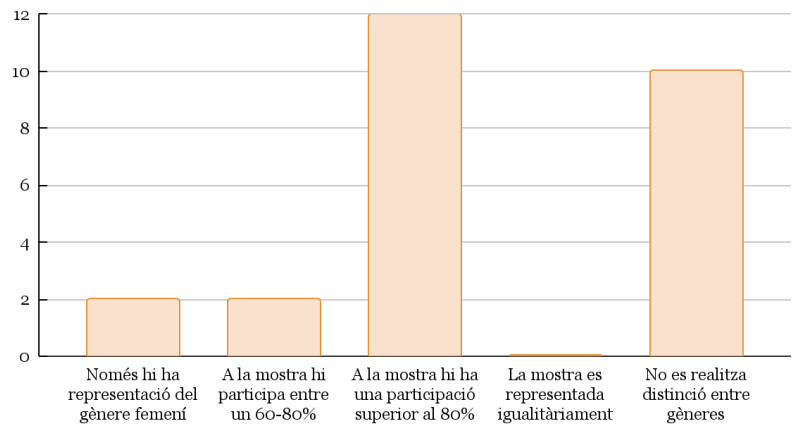
Gràfic 9. Rol d'infermeria. Elaboració pròpia.

Perspectiva de gènere

De tots els articles seleccionats, en el **gràfic 10** s'ha dut a terme una anàlisi des de la perspectiva de gènere. S'observa que en dotze articles, és a dir un 46,15% de la mostra observada, el 80% de la mostra era representada pel gènere femení. Es troben deu articles, és a dir, un 38,46% on els autors no mencionen

el percentatge de dones o homes que participen en l'estudi. En menys representació trobem dos articles, el 7,6% de la mostra on només inclouen la població femenina. Tanmateix, en dues ocasions, un 7,6% dels articles exposa en què la participació de dones és entre el 60% i el 80%. No es troba cap estudi on hi hagi una mostra igualitària per les dues parts.

Perspectiva de gènere

Gràfic 10. Perspectiva de gènere. Elaboració pròpia.

6. Discussió

Prevalença prèvia i posterior a la pandèmia del virus SARS-CoV-2

El virus SARS-CoV-2 va provocar una pandèmia i mundialment es van implantar mesures per disminuir la seva propagació. Aquestes mesures van tenir afectacions posteriors en la salut física i mental dels adolescents, provocant un augment en els trastorns de la seva conducta alimentària⁽²³⁾.

Després d'avaluar els estudis revisats, podem dir que hi va haver un augment generalitzat en els trastorns de la conducta alimentària en els adolescents després de la pandèmia de la covid-19. Obstant això, no s'acaba d'esbrinar exactament quin va ser el percentatge d'aquest increment, ja que, els resultats són diversos, hi ha estudis que se centren en l'augment en general i d'altres en el nombre d'hospitalitzacions.

Cinc autors consideren que l'augment en comparació a l'època prèvia a la Covid-19 **va ser superior al 100%**, oscil·lant entre el 104% i un 206%. Alène Toulany⁽²⁴⁾, Lotem Goldberg⁽²⁵⁾, Yasheer Venay Haripersad⁽²⁶⁾ i Jace Reed⁽²⁷⁾ coincideixen amb aquestes dades. L'últim autor esmentat va exposar que a l'Hospital Infantil de Perth a Austràlia, es va informar un augment del 104% en les admissions d'adolescents amb AN. Les dades apunten que és una tendència mundial i no només està afectant l'entorn hospitalari, sinó també a les visites ambulatories i al servei d'urgències. En un altre estudi realitzat a la ciutat de Nova York, l'autor manifesta que no sorprèn veure un gran augment de casos, sent Nova York la ciutat d'estudi i l'epicentre de la pandèmia als Estats Units durant el 2020⁽²⁷⁾. En canvi, segons l'anàlisi de Pal Surén⁽²⁸⁾, a Noruega, es va observar un augment del 206% del març de 2020 fins a desembre de 2021, és cert que previ a la pandèmia, és a dir, del gener de 2017 fins al febrer de 2018 va haver-hi un increment del 84,94% dels casos, tot i que del gener de 2019 fins al febrer de 2020 va minvar un 42,69% dels casos. Analitzant aquest veiem que van fer un seguiment incomplet dels casos en els pacients majors a setze anys, aquesta limitació pròpia de l'estudi, va ocasionar que no es pogués distingir el tipus de trastorn alimentari i les dades no es poguessin validar⁽²⁸⁾. Aquests cinc estudis coincideixen en el fet que les dates d'estudis són gairebé les mateixes, tots ells recullen les dades des del 2017 fins al 2020, menys un que observa fins al 2021. Cal destacar que l'estudi en què hi ha un augment del 206%, la recollida de dades s'ha extret de l'atenció primària. En canvi, els altres estudis s'han extret de bases de dades de registres hospitalaris^(24,25,26,27,28).

Hi ha quatre estudis que coincideixen en el fet que els casos **han augmentat entre un 60 i un 80%** durant la pandèmia. Holly Agostino ⁽²⁹⁾, va realitzar un estudi al Canadà i va comprovar que des del 2015 hi havia una tendència d'incrementació dels casos. Exactament, eren 1,6 casos al mes i que en la primera onada de la pandèmia va ascendir a 20,1 casos per mes, és a dir, va augmentar un 60% ⁽²⁹⁾. Altrament, afirma que els casos en aquest període de temps van ser més greus i van presentar una evolució més ràpida ⁽²⁹⁾. Un altre estudi, efectuat a Austràlia per la Gabriella Springall ⁽³⁰⁾, està d'acord amb l'autora anterior, coincideix la tendència prèvia a la covid i el tant per cent augmentat després de la pandèmia. Afegeix que si no hi hagués estat el confinament és possible que molts pacients no haurien experimentat un trastorn de la conducta alimentària, i que, per la qual cosa, va ser un factor predisposant. No obstant això, a diferència d'H. Agostino, G. Springall creu que els casos van tenir un comportament semblant als casos previs a la pandèmia, tant en les comorbilitats presentades, en les autolesions, en les idees suïcides ⁽³⁰⁾. Nathalie Auge ⁽³¹⁾, està d'acord amb aquests estudis respecte a l'augment del nombre de casos. Tanmateix, ella observa que l'edat amb més prevalença va dels 15 als 19 anys i que aquest augment és predominant a la segona onada de la pandèmia on va coincidir amb el retorn de l'estiu i l'inici d'un nou curs escolar, podent ser un factor que va causar ansietat ⁽³¹⁾. Nicholas Chadi ⁽³²⁾, també coincideix amb les altres autores, però considera que va haver-hi una disminució a l'inici de la pandèmia tot i que va haver-hi un augment significatiu en el mes de juliol de 2020.

Altres estudis asseguren **un augment entre el 21% i el 40%**. En un dels estudis ⁽³³⁾, realitzat als Països Baixos, es va observar un 24% d'acreciment, tot i que va ser un estudi on es van poder observar a diferents centres. Com a limitació, és possible que faltessin dades, donat que hi ha diferents sistemes electrònics en els hospitals ⁽³³⁾. Un altre estudi va obtenir com a resultat un augment del 40% entre mesos pandèmia de 2020 en comparació amb el de 2019 ⁽³⁴⁾. Aquest estudi va considerar que un criteri d'inclusió era afegir els casos greus d'aquests trastorns i, per la qual cosa la mostra estudiada va ser de 48 persones, podent-se considerar poc representativa i difícil de detectar canvis estadístics ⁽³⁴⁾. L'autor Pietro Cappelletto, va analitzar que a Itàlia del 9 de març de 2019 a 2020 va haver-hi 38 casos en aquest estudi, en comparació amb els anys 2020 i 2021 que va haver-hi un augment a 54 casos, és a dir va augmentar un 42,11% i en comparació amb els dos anys següents, en concret, l'any 2021 i 2022 va disminuir un 5,56%. I respecte al 2022 i 2023 va disminuir un 39,22% ⁽³⁵⁾. Aquest últim va exposar la tendència en els anys de la pandèmia, tot i que la mostra era escassa ⁽³⁵⁾. És possible que aquests estudis no mostrin amb certesa la realitat de la prevalença en general.

Només trobem un estudi on s'arriba a la conclusió que no va haver-hi un augment en la prevalença dels casos, al contrari, assegura una disminució d'un 49,17%. L'estudi observa quin va ser l'impacte longitudinal de la pandèmia de la covid-19 en el desenvolupament dels trastorns mentals en preadolescents i adolescents, detectant 240 nous casos diagnosticats dels diferents tipus de trastorns mentals, des del gener de 2017 fins al maig de 2021, previs a la pandèmia i 122 casos nous posteriors a la pandèmia. La recollida de dades es duu a terme a través de les bases de dades, realitzant un estudi multicèntric japonès, on pot haver-hi un biaix de mesura, a causa d'una inharmonia en el nom del diagnòstic. Aquest podria ser la causa de per què hi ha tanta diferència amb la resta d'estudis que assegurin un augment de la prevalença dels trastorns alimentaris en la pandèmia en els adolescents.

(36)

Diferents autors fan èmfasi en la **prevalença de les hospitalitzacions** durant la pandèmia del SARS-CoV-2. Cal recordar que els hospitals atenen majoritàriament les infeccions respiratòries causades pel virus i que els altres motius d'ingressos en general van quedar en un segon pla. Tanmateix, en tots els estudis de la mostra afirmen un augment de les hospitalitzacions. L'autora Alène Toulany ⁽²⁴⁾, va assegurar que van augmentar un 66% les visites a urgències i un 37% en les hospitalitzacions, augment que es va mantenir fins al desembre de 2020. Es va detectar una disminució entre l'abril i maig, coincidint en l'època en què el confinament era total i no es podia sortir dels domicilis, mentre que entre el juny i el novembre de 2020 va haver-hi un augment, coincidint amb l'obertura parcial de les restriccions. Aquest estudi es va realitzar als pacients que estaven assegurats en un pla de salut, que és universal i finançat amb els recursos estatals, es van obtenir les dades a través de les bases de dades de l'assegurança. La investigadora Beate Hertz-Dahlmann coincideix amb A. Toulany, la qual observa un augment del 32% del 2020 al 2021 i fa èmfasi en una agudització significativa en les hospitalitzacions en posar fi a les restriccions pandèmiques ⁽³⁴⁾.

Troblem altres articles que afirmen un augment de les hospitalitzacions més alt, en comparació als estudis anteriors, com l'estudi de J. Espina ⁽³⁷⁾, on assegura un augment del 63%, que es considera significatiu. En aquest estudi també detecten un augment, en els dies d'hospitalització i cures, amb més comorbiditats, afectacions en les analítiques sanguínies i en dades mesurables, com la bradicàrdia que pot significar una major gravetat de la patologia en si. En la mateixa línia, Luigi Jul ⁽³⁸⁾, manifesta un augment del 83% les hospitalitzacions, tot i que comparant amb els anys previs a la pandèmia, exactament entre l'any 2014 i 2018 s'observa que hi ha un augment moderat i estable en aquest llarg període, igual que les taxes de mortalitat anual relacionades amb el -suïcidi, deficiències

nutricionals, desequilibri hidroelèctric, complicacions metabòliques-; assegura l'augment i una disminució de l'edat de debut de la patòloga. M. Girardi ⁽³⁹⁾ coincideix amb L. Jul, en l'augment de 83% en els ingressos pediàtrics. A més, Gianmarco Giacomini ⁽⁴⁰⁾, afirma aquest increment de les hospitalitzacions, on el seu estudi demostra que va haver-hi un increment en les urgències d'un 11,4% l'any 2019, i un 22,2% l'any 2021. En canvi, les hospitalitzacions van augmentar un 62,2% l'any 2018, i un 74,18% l'any 2021. Les tendències d'ingressos hospitalaris i d'urgències van disminuir a partir del 2020. Cal destacar que en general, els ingressos que no anaven relacionats amb el virus SARS-CoV-2 va disminuir un 21% ⁽⁴⁰⁾.

Segons les dades obtingudes de tots els articles, autors com Alène Toulany ⁽²⁴⁾, Nathalie Auger ⁽³¹⁾, Sinem Akgül ⁽²³⁾, entre d'altres, asseguren que l'anorèxia nerviosa va ser el trastorn més diagnosticat. De tot el recull d'articles, els autors que no destaquen aquesta dada, tampoc fan menció de què hi hagi cap altre trastorn més predominant.

Causes explicatives de la prevalença posterior a la pandèmia del virus SARS-CoV-2

Queda evidenciat que la pandèmia del SARS-CoV-2 va provocar un augment dels casos de trastorns de la conducta alimentària en adolescents. En la recopilació dels articles s'indica que la raó d'aquest increment, es pot dividir en tres causes: físiques, socials, i psicològiques i emocionals.

Dins de les **causes físiques** es destaca: la disminució en l'activitat física, la dificultat d'accés a l'assistència sanitària, el tancament a les escoles, el confinament, l'ús de les pantalles, l'augment de pes, canvis alimentaris, l'educació a distància i la teleassistència. Per l'altra banda, en les **causes socials** s'han recollit: els canvis de rutines, l'aïllament social, la família i les xarxes socials. I per concloure, en les **causes psicològiques i emocionals**, s'han tingut en compte: la soledat, avorriment, el fet de voler seguir una dieta estricta, els canvis d'estil de vida, l'estrès, l'ansietat, la por i la preocupació per la imatge corporal. Tots els articles que fan menció de les causes explicatives sobre aquest impacte de la pandèmia, esmenten més d'una causa, donant com a resultat, la multicausalitat d'aquests trastorns.

L'edat estudiada en aquesta revisió se centra en **l'adolescència**. Tots els articles revisats parlen exclusivament d'aquesta part de la població, Ann-Sophie Silber ⁽⁴¹⁾, Susanne Gilsbach ⁽⁴²⁾, Naomi Matsumoto ⁽³⁶⁾, Wendy Spettigue ⁽⁴³⁾, entre altres autors, coincideixen que l'adolescència és un factor determinant de vulnerabilitat, ja que és una etapa on es produeixen molts canvis físics, socials i

psicològics, i que és una causa independent de la pandèmia, és a dir, tots els adolescents pel fet d'estar en aquell moment de la vida, tenen un risc major de desenvolupar un trastorn de la conducta alimentària. La psiquiatra A. Silber⁽⁴¹⁾ fa èmfasis en els factors genètics i la predisposició individual de cada persona causes una major vulnerabilitat. L'autora Holly Agostino⁽²⁹⁾ dona rellevància al fet que els factors de protecció propis dels adolescents, com la validació i connexió entre igual, es van veure alterats per la pandèmia.

La ràpida propagació del virus SARS-CoV-2 va motivar unes restriccions mundialment, la principal d'elles va ser el **confinament total**. Aquest confinament va imposar el tancament de les escoles, reducció de l'activitat física, interrupció temporal de les escoles, entre altres. Totes aquestes causes van comportar canvis en les rutines dels adolescents, un aïllament social, canvis en la relació amb el nucli familiar, va incrementar l'exposició a les xarxes socials. Aquestes conseqüències van desenvolupar ansietat, estrès, soledat, restriccions alimentàries, preocupació per la imatge personal, així incrementant les taxes dels trastorns alimentaris.

Segons tota la revisió bibliogràfica realitzada, es desconeix que hi hagi una única causa que provoqués un augment dels casos en la pandèmia, sembla que tots els factors es relacionen entre si, afavorint a desencadenar un trastorn de la conducta alimentària. Diferents investigadors com, Pietro Cappelletto⁽³⁵⁾, Alène Toulany⁽²⁴⁾, Jacopo Pruccoli⁽⁴⁴⁾, Wendy Spettigue⁽⁴³⁾, entre la major part dels autors seleccionats, coincideixen en el fet que la **restricció d'acomplir activitat física** va tenir un impacte negatiu en la salut mental els adolescents. El fet de no realitzar extraescolars o activitats a l'aire lliure, va comportar que els adolescents tinguessin una major preocupació pel seu pes i voler canviar la manera d'alimentar-se per tal d'evitar un augment de pes, de manera que, va causar una extravasació dels símptomes propis dels trastorns⁽³⁵⁾. L'autor Yasheer Venay Haripersad⁽²⁶⁾, afegeix que el fet de no dur a terme activitat física va produir que els adolescents no distraguessin la ment i poguessin incrementar aquest risc. En la literatura extreta no es troba cap autor que es posicioni en contra d'aquesta evidència.

Una causa explicativa molt repetida pels autors, va ser el **distanciament social**. Segons l'autor Lotem Goldberg⁽²⁵⁾, la hipòtesi prèvia de l'estudi era que el distanciament social disminuiria els nivells d'ansietat, no obstant això, posterior a la investigació, es va demostrar que aquesta causa va fer augmentar els nivells d'ansietat provocant una major vulnerabilitat a patir algun dels trastorns alimentaris. Queda evidenciat que **l'aïllament social** és un determinant causat pel mateix confinament i, pot tenir afectacions psicològiques o emocionals, que poden comportar a patir

aquests trastorns, és a dir, totes les causes estan relacionades entre si. La investigadora Gabriella Springall⁽³⁰⁾ coincideix amb L. Goldberg i assegura que l'aïllament social i la soledat van ser la causa del 32,2% dels trastorns de la conducta alimentària en la covid-19. També afegeix que el canvi de rutines i la falta de motivació van representar un 25,6%⁽³⁰⁾. Candice Richardson⁽⁴⁵⁾ assegura que les restriccions socials causades per la pandèmia van impossibilitar als adolescents tinguessin suport social i van impedir que adquirissin estratègies d'afrontament adaptatives, eliminant així aquests factors protectors que poden contribuir a disminuir el risc i els símptomes dels trastorns de la conducta alimentària. L'autora Maria Rosaria Juli⁽⁴⁶⁾ coincideix amb els autors anteriors i opina que totes aquestes circumstàncies i factors poden provocar un augment de les restriccions alimentàries o al contrari, episodis freqüents d'alimentació descontrolada. Així mateix, produint una major preocupació per la imatge corporal, en conseqüència una atenció més centrada en el cos, incloent-hi l'alimentació i l'exercici, i en el desenvolupament d'hàbits disfuncionals tant d'excés com de dèficit.

Segons Naomi Matsumoto⁽³⁶⁾ el **tancament de les escoles** juntament amb el distanciament social va afectar els adolescents, ja que es troben en una etapa de desenvolupament social. La italiana investigadora Julia Espina⁽³⁷⁾, menciona que aquesta causa va poder influir en la progressió de la malaltia i en l'ingrés dels pacients en estat més greus. Diversos autors com: Candice Richardson⁽⁴⁵⁾, Luigi Jul⁽³⁸⁾, Holly Agostino⁽²⁹⁾, Martina Girardi⁽³⁹⁾, entre altres autors estan d'acord. L'última investigadora esmentada es va adonar que no va haver-hi diferències entre classes socials ni ètnies⁽³⁹⁾. Al contrari Alène Toulany⁽²⁴⁾, assegura que aquests factors, juntament amb l'origen o l'accés a la sanitat poden influir a l'increment en els trastorns, Toulany va observar que la pandèmia va afectar sobretot les comunitats marginades i amb baixos recursos econòmics. No obstant això, Courtney Davis⁽⁴⁷⁾ afirma que el fet de continuar amb l'escola telemàticament va poder millorar l'angoixa dels pacients, pel fet de mostrar el cos o no haver de menjar davant dels companys. Addicionalment, en la segona onada, que va coincidir amb el retorn a les classes, la investigadora Nathalie Auger⁽³¹⁾ va observar que les escoles van evitar la barreja d'aules, per minimitzar la propagació del virus i alhora es van minimitzar les interaccions socials, el que va fer poder exacerbar el problema.

Amb l'arribada del virus SARS-CoV-2, l'**assistència mèdica** es va centrar majoritàriament a persones afectades per la patologia respiratòria. Segons l'autor Gianmarco Giacomini⁽⁴⁰⁾ es van tancar temporalment els centres d'atenció primària, causant un empitjorament de l'assistència centrada en els trastorns de la conducta alimentari, dificultat als tractaments i vigilància dels símptomes. L'autora Candice Richardson⁽⁴⁵⁾, afegeix que, l'augment pot venir pel tancament dels serveis "no essencials". Les afirmacions Ann-Sophie Silber⁽⁴¹⁾ queda evidenciat que la limitació a l'accés dels serveis sanitaris i

les restriccions van dificultar obtenir intervencions primerenques i recursos necessaris. L'autora Alène Toulany ⁽²⁴⁾ està d'acord amb els autors mencionats anteriorment i destaca que en la primera onada la pandèmia, va poder causar un augment de les visites a urgències per una falta d'accés a les consultes de l'atenció mèdica de la comunitat. L'autor Pietro Cappelletto ⁽³⁵⁾ manifesta que a causa de les necessitats centralitzades en el virus va haver-hi una manca de tractaments multidisciplinaris, on es va delegar activitats a diferents professionals que no posseïen les competències necessàries per desenvolupar el rol. Es va iniciar la teleassistència, donant solució a la problemàtica establerta, però no va garantir una qualitat assistencial, si més no, les persones que van participar en l'estudi, asseguren que no era el que esperaven ⁽³⁵⁾.

Les **xarxes socials**, tot i estar presents en la societat on vivim, ha tingut un efecte negatiu. L'article "*The use of TikTok among children and adolescents with Eating Disorders: experience in a third-level public Italian center during the SARS-CoV-2 pandemic*" ⁽⁴⁴⁾ explica que aquesta sobreexposició a les plataformes causada per l'entorn provocat per les restriccions van augmentar els factors de risc per al desenvolupament o l'extravasació d'aquests trastorns. Aquest article expressa que va haver-hi un augmenten del temps d'utilitat, exposant als joves a contingut relacionat amb els trastorns de la conducta alimentària provocant un efecte negatiu en l'autoestima, canvis en les dietes i insatisfacció de propi cos, pel fet de veure a persones amb cossos ideals en la ment d'aquest. Un 59,0% de les persones qüestionades en la investigació va assegurar que el fet d'estar exposats a aquell contingut els va fer sentir més insegurs i un 76% va reconèixer que consumien llocs on emfatitzaven que la marcada primesa com ideal de bellesa. Pietro Cappelletto ⁽³⁵⁾, està d'acord amb l'anterior autor, recalca que aquesta exposició va poder provocar angoixa i ansietat en els adolescents. Susanne Gilsbach ⁽⁴²⁾ coincideix amb els altres autors i, afegeix que en el seu estudi els pacients van informar una major obsessió de mirar-se als miralls i conflictes amb el nucli familiar relacionats amb el menjar. Ella assegura que era un factor previsible, ja que en tenir més temps lliure i menys activitats això provocaria una major participació del temps davant d'una pantalla ⁽⁴²⁾. També hi coincideixen diversos autors com: Lotem Goldberg ⁽²⁵⁾, Naomi Matsumoto ⁽³⁶⁾, Wendy Spettigue ⁽⁴³⁾, Holly Agostino ⁽²⁹⁾, entre d'altres.

Amb relació a la literatura existent, segons l'autora Nathalie Auger ⁽³¹⁾ el confinament va fer que les **famílies** compartissin més temps i així poguessin identificar abans els trastorns alimentaris. Així mateix, Şeyma Erdem Torun ⁽⁴⁸⁾, manifesta que tot i la preocupació dels adolescents de voler seguir una dieta, es va aconseguir un millor control de l'alimentació i va ser provocat a l'acompanyament de tutors legals o del nucli familiar. No obstant això, Courtney Davis ⁽⁴⁷⁾ afirma que els pares o tutors

legals van fer de cuidadors principals en tot moment i que aquest motiu va poder tenir un vessant negatiu, ja que els cuidadors principals també tenien responsabilitats, com continuar treballant des de casa, comportant, per exemple, que hi hagués menys supervisió en l'alimentació i un augment en el risc.

Segons Susanne Gilsbach ⁽⁴²⁾, els adolescents van presentar un IMC menor provocant un augment dels símptomes associats amb els trastorns de la conducta alimentària, donant com a resultat que els trastorns de la conducta alimentària dins del període pandèmic van ser més greus que prèviament. Contràriament, Lotem Goldberg ⁽²⁵⁾ assegura aquest augment, però, nega que els casos fossin més greus.

El confinament va causar una **càrrega emocional** que va afectar els adolescents amb depressió i ansietat ⁽⁴²⁾. Tal com explica l'autor Jacopo Pruccoli ⁽⁴⁴⁾, juntament amb tots els altres factors va haver-hi un neguit i una preocupació per la salut un mateix i pels éssers estimats per culpa de la covid-19; va eclipsar el món va poder augmentar l'estrès i l'ansietat, el que podria haver fet desencadenar o empitjorar els trastorns de la conducta alimentària davant d'aquestes emocions negatives.

En conclusió, l'autora Juliette M. Kersten ⁽³³⁾, expressa la seva opinió, recalcant que està demostrat que els confinaments socials tenen un gran benefici en la disminució del virus, però que falten polítiques que tinguin en compte el benestar emocional dels nens, adolescents i pares, proposant que s'implementin diferents estratègies en el futur.

Abordatge d'infermeria en els trastorns de la conducta alimentària

Després de la recerca bibliogràfica feta podem arribar a la conclusió que hi ha una manca d'informació sobre quin va ser l'abordatge d'infermeria, en els pacients amb trastorns de la conducta alimentària ni com van haver d'actuar en el temps de la pandèmia del SARS-CoV-2.

Durant el temps estudiat, la sanitat va patir molts canvis en l'àmbit de l'organització i de l'assistència. L'investigador Jace Reed ⁽²⁷⁾ ens explica que molts programes van canviar la seva assistència personal a la teleassistència, la qual cosa va reduir l'arribada a la població. Això va comportar que les persones deixessin la sanitat pública i universal per accedir a mútues, donant com a resultat una atenció no igualitària per tothom, ja que, no tothom es pot permetre econòmicament tenir una mútua. ⁽²⁷⁾

Segons l'autora Courtney Davis ⁽⁴⁷⁾, què l'equip sanitari sigui multidisciplinari és rellevant, incloent-hi a la professió d'infermeria, argumentant que en la pandèmia es va haver d'incrementar la comunicació amb els pacients mitjançant via electrònica o telefònica. Això, va suposar canvis a les tasques dins l'equip, com haver d'acomplir tasques pròpies de la professió dels psicòlegs. Es van prioritzar les assistències en l'àmbit ambulatori, tenint un bon seguiment, per tal de minimitzar els ingressos. També explica que una de les tasques pròpies d'infermeria és supervisar els àpats en grup, control dels espais comunitaris, però a causa de l'aïllament es va produir supervisió individual. Es van reduir els espais per atendre la salut mental en adolescents un 50% a causa de donar resposta a la necessitat assistencial del virus SARS-CoV-2. Com a alternativa i per intentar vetllar per una assistència de qualitat, es va realitzar teleassistència amb els pacients afectats i acompanyats amb la família, donant resposta a través d'una pantalla. Els professionals com les infermeres van haver de ser capaços d'avaluar constantment les necessitats dels pacients i famílies en aquesta situació, ja que, l'autor assegura que l'evolució era molt ràpida. Recalca en el fet que si hi ha un treball darrere en proporcionar una bona educació i una col·laboració interprofessional permetrà que l'equip s'adapti i pugui garantir una atenció de qualitat per a tots els pacients independentment de la situació. ⁽⁴⁷⁾

Segons la investigadora Maria Rosaria Juli ⁽⁴⁶⁾ un diagnòstic precoç i un tractament multidisciplinari és vital per prevenir l'augment de la patologia i insisteix que, si no s'identifiquen a temps i no es tracten adequadament, es poden cronificar i en els pitjors dels casos provocar la mort. A més a més, adverteix als professionals que qualsevol mena de persona pot patir un trastorn alimentari, les persones que tenen més risc són les persones obeses i les persones amb baix pes, per tant, és important saber identificar els signes i intervenir com més aviat millor. ⁽⁴⁶⁾

L'investigador Gianmarco Giacomini ⁽⁴⁰⁾ quan va avaluar els efectes de la pandèmia en els trastorns de la conducta alimentària en el seu estudi, es va adonar que es va produir la necessitat de tenir personal especialitzat en salut mental, ja que els casos es van duplicar.

L'autora Julia Espina ⁽³⁷⁾ no inclou les infermeres, només esmenta als pediatres i als familiars, donant a entendre que han de ser conscients del risc mental relacionat amb la pandèmia i han de saber detectar qualsevol signe o símptoma que pogués ser el causant de patir un trastorn de la conducta alimentària. És sorprenent que no sigui inclòs o que no sigui visibilitzat el rol de la infermeria, quan la infermera és la professional que més en contacte està amb el pacient i qui, després del nucli familiar, pot detectar qualsevol alteració anormal que pugui portar a patir un trastorn de la conducta alimentària.

Anàlisis dels estudis amb perspectiva de gènere

Amb la revisió de tots els articles seleccionats, s'ha portat a terme una anàlisi per tal d'observar la perspectiva de gènere, tant en els estudis com en la selecció de la mostra utilitzada en aquest.

Inicialment, s'han observat els autors principals dels articles, segons els resultats obtinguts, el 69,2% dels investigadors principals són del gènere femení. No hi ha cap evidència científica que pugui demostrar aquests fets, però poden suggerir dues hipòtesis. La primera raó, podria ser perquè les dones poden tenir un major risc en patir qualsevol trastorn de la conducta alimentària i, degut això, hi ha un interès per part del col·lectiu de les dones en el fet que s'investigui sobre aquest tema. Una altra raó, podria ser que cada vegada hi ha més igualtat en la investigació i que només es tingui en compte el potencial i les competències, sense tenir en compte el gènere. Però desconeixem científicament el perquè ha succeït així.

Posteriorment, en la selecció de la mostra, queda evidenciat que les dones representen la major part dels estudis. Es desconeix el perquè només se seleccionen a dones, podria ser perquè les dones realment tenen més prevalença o perquè no s'estudia per igual als homes, ja que és una patologia que es relaciona amb el sexe femení. Segons l'estudi de Pål Surén ⁽²⁸⁾, va descartar a la mostra masculina justificant-se que els casos de la mostra eren insuficients per realitzar l'estadística.

L'autor Jacopo Pruccoli ⁽⁴⁴⁾ fa èmfasi al fet que hi ha una relació entre els trastorns de la conducta alimentària i el gènere femení, cosa que evidencia que hi ha més prevalença a les dones en comparació amb els homes. També dona rellevància a considerar les diferències de gènere en la investigació i en el tractament d'aquest tipus de trastorns, juntament amb la necessitat d'intervencions i polítiques adequades per minimitzar aquests efectes. Malgrat això, hi ha deu articles de la mostra que no fan distinció entre sexes.

La població masculina en aquests articles està poc representada. La majoria d'articles on es realitza distinció representa com a màxim un 20% de la mostra, però en la majoria dels casos, com per exemple en "Shifting age of child eating disorder hospitalizations during the Covid-19 pandemic" ⁽³¹⁾ on sexe masculí representa entre un 6,4% - 7,3%; N. Auger segons el seu estudi realitzat a Singapur, en el març de 2021, les hospitalitzacions en les nenes era el doble que en comparació a la situació prèvia a la pandèmia. No obstant això, l'estudi recalca que els nois comencen a estar estudiats pel fet que han augmentat els casos. Maria Rosaria Juli ⁽⁴⁶⁾ està d'acord amb l'últim argument de l'autora i,

en conseqüència, assegura que durant la covid-19 les persones amb identificació masculina van quadruplicar les urgències. A hores d'ara és més prevalent en dones.

Cal destacar que segons indica Gianmarco Giacomini ⁽⁴⁰⁾ els homes normalment són diagnosticats o requereixen hospitalització abans dels 15 anys, posteriorment sembla ser menys necessària perquè, perquè són susceptibles a l'estigma social els costa més demanar ajuda i el pensament que tenen és de resiliència, independència i autosuficiència. En conseqüència, com es considera que és una patologia associada a les dones, tant els nois afectats per la patologia com la societat, mostren que ells no poden tenir cap problema. Alhora, G. Giacomini defensa que el grup masculí del seu estudi en qüestió no es van detectar canvis significatius.

7. Conclusions

1. La pandèmia del SARS-CoV-2 ha provocat un impacte negatiu en els trastorns de la conducta alimentària en els adolescents.
2. L'augment de la prevalença general incrementa entre el 21% fins al 206%, va haver-hi una disminució en el confinament total i un gran augment a mesura que es van anar retirant les restriccions.
3. El nombre d'hospitalitzacions causades pels trastorns de la conducta alimentària va ser entre el 37% i el 83%, donant com a resultat una major freqüència i gravetat en els casos d'aquests trastorns relacionats en les diferents fases de la pandèmia.
4. Va haver-hi una disminució dels casos en el període de confinament total i a mesura que se'n van anar retirant restriccions socials, van incrementar significativament.
5. L'increment de casos ha estat ocasionat per la combinació de factors físics, socials, psicològics i emocional causant a la pandèmia.
6. La situació pandèmica ha fet exacerbar vulnerabilitats ja existents, com l'etapa d'adolescència amb la suma de la dificultat d'accés a l'assistència.
7. Hi ha una falta d'informació sobre el rol de la infermeria en abordar de la infermera en els trastorns de la conducta alimentària durant la pandèmia. Malgrat això, la professió s'han adaptat als canvis en l'organització i en l'assistència sanitària. Gràcies a les seves competències, han pogut oferir unes cures de qualitat en un període crucial per a la sanitat.
8. Existeix una gran representació del gènere femení, tant en la investigació com a la mostra dels estudis. És necessari que es considerin les diferències de gènere en tots els aspectes per tal d'obtenir una eficaç promoció, prevenció, detecció, intervenció i recuperació dels adolescents.

8. Implicació infermera

La revisió d'aquest treball centrat en l'impacte de la pandèmia SARS-CoV-2 en els trastorns de la conducta alimentària en els adolescents té una gran rellevància en la professió d'infermera. Els infermers i infermeres tenen un rol important en la detecció, tractament i prevenció dels trastorns de la conducta alimentària. Tot i que els investigadors no hagin tingut gaire en compte a la professió, sabem que les infermeres representen el major tant per cent de treballadors en l'àmbit assistencial, sent els professionals que més estan en contacte amb els pacients/usuaris. La pandèmia ha fet incrementar tant els factors de risc, com els casos dels trastorns de la conducta alimentària, on la infermeria s'ha hagut d'adaptar a nous canvis i situacions.

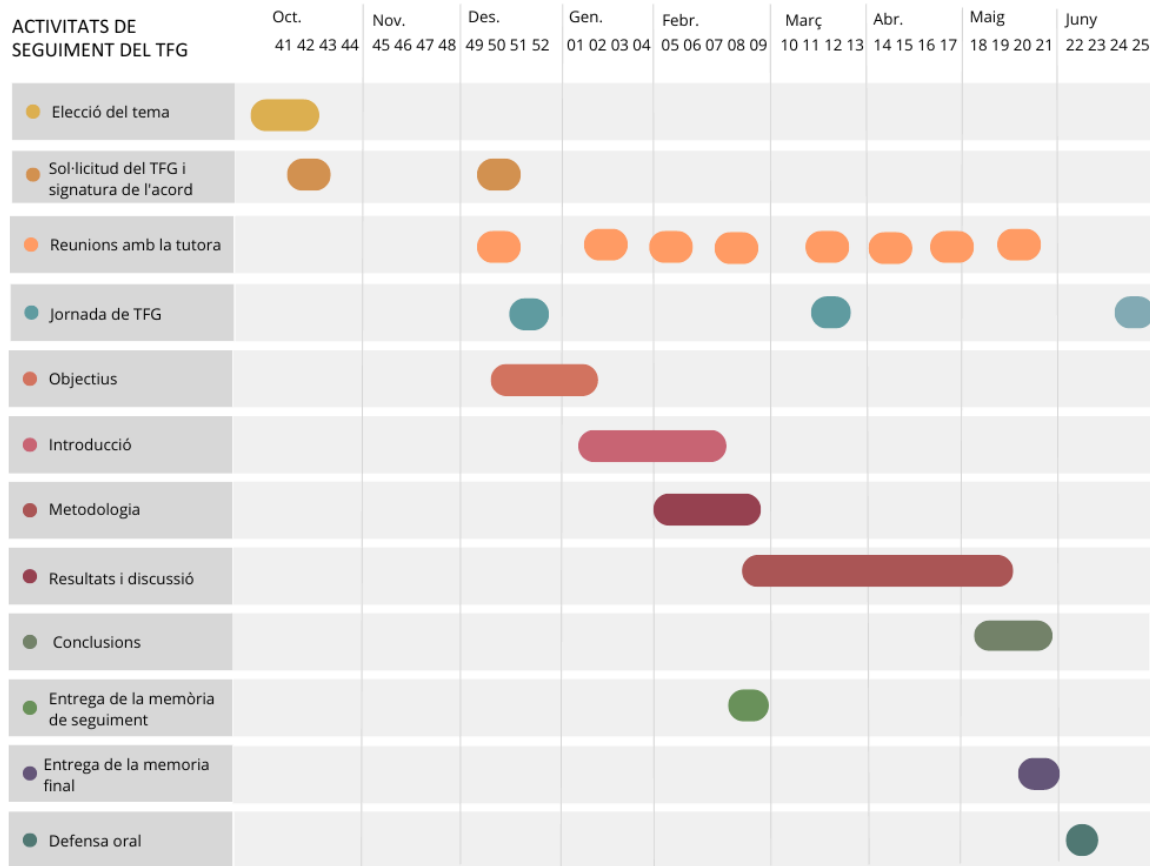
La infermeria no només tracta en l'àmbit hospitalari o assistencial, s'ha de portar més enllà, impartir-la en l'educació i aconseguir que hi hagi unes polítiques que vetllin i regularitzin normes que protegeixin als pacients, en aquest cas als adolescents. S'hauria de reconèixer i donar visibilitat a aquesta patologia per part de la societat per tal de poder millorar la salut de les persones afectades, tant en els trastorns de la conducta alimentària com en general.

Es necessiten estudis on es descriu quin ha de ser l'abordatge al pacient adolescent amb trastorns de la conducta alimentària. Les cures que infermeria pot aportar poden tenir un gran impacte en la recuperació i en el tractament d'aquest. Per aquest motiu és important que les mateixes infermeres investiguin i visibilitzin la professió, per tal que la resta del sistema ens reconegui com a tal.

L'investigador Wendy Spettigue ⁽⁴³⁾ assegura que és important que els equips d'investigació creïn dissenys validats i prospectiu per tal d'entendre de la manera que ha afectat la pandèmia, no només en un curt termini, que ja s'ha observat, sinó a llarg període.

Seria enriquidor per a la professió augmentar l'oferta i l'accés a programes, i serveis especialitats per tal d'intentar disminuir el biaix entre l'increment de la demanda i la baixa oferta d'accessibilitat, que com a resultat fa que disminueixi la qualitat de l'assistència. ⁽²⁷⁾

9. Cronograma

Taula 3. Activitats de seguiment del treball de fi de grau

10.Referències bibliogràfiques

- 1- Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. Què són els TCA [Internet]. Catalunya: Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB); 2020 [consultat 18 de desembre de 2023]. Disponible a: <https://www.acab.org/els-trastorns-de-la-conducta-alimentaria/que-son-els-tca/>
- 2- Qian J, Wu Y, Liu F, Zhu Y, Jin H, Zhang H et al. An update on the prevalence of eating disorders in the general population: a systematic review and meta-analysis. *Eating and weight disorders*. 2022 27(2): 415-428. DOI:10.1007/s40519-021-01162-z
- 3- Yu, Z and Muehleman, V. Eating Disorders and Metabolic Diseases. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2023;20(3):2446. DOI:10.3390/ijerph20032446
- 4- Asociación Americana de Psiquiatría. Guía de consulta de los criterios diagnósticos del DSM Arlington, Asociación Americana de Psiquiatría; 2013. [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible a: <https://www.eafit.edu.co/ninos/reddelaspreguntas/Documents/dsm-v-guia-consulta-manual-diagnostico-estadistico-trastornos-mentales.pdf>
- 5- Balasundaram P; Santhanam P. Eating Disorders. *StatPearls*. 2023. Disponible a: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK567717/>
- 6- Bhattacharya A, DeFilipp L and Timko C.A. Chapter 24 - Feeding and eating disorders. Elsevier. 2020. 175: 387-403. Disponible a: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/B9780444641236000266?via%3Dihub>
- 7- Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. Tipus de TCA [Internet]. Catalunya: Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB); 2020 [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible a: <https://www.acab.org/els-trastorns-de-la-conducta-alimentaria/que-son-els-tca/tipus-de-tca/>
- 8- Ortiz L.M., Aguiar C, Celeste G and Troche A. Eating Disorders in adolescents: A booming disease? *Pediatría (Asunción)*. 2017;44(1) Disponible a: <https://doi.org/10.18004/ped.2017.abril.37-42>
- 9- Maza M. Análisis de los cuidados holísticos de enfermería a personas diagnosticadas de trastorno de la conducta alimentaria. *Dialnet*. 2018. [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible a: <https://dialnet.unirioja.es/servlet/tesis?codigo=251220>
- 10- Salud del adolescente [Internet]. Organización Mundial de la Salud; 2024. [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible a: https://www.who.int/es/health-topics/adolescent-health#tab=tab_1
- 11- Hidalgo M.I. and Ceñal M.J. Adolescencia. Aspectos físicos, psicológicos y sociales. *Anales de Pediatría Continuada*. 2014. 12(1) DOI: 10.1016/S1696-2818(14)70167-2
- 12- Solmi M, Estradé A, Thompson T, Agorastos A, Radua J, Cortese S et al. Physical and mental health impact of COVID-19 on children, adolescents, and their families: The Collaborative Outcomes study on Health and Functioning during Infection Times - Children and Adolescents (COH-FIT-C&A).

Journal of Affective Disorders. 2022. 299: 367-376. Disponible en:
<https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.09.090>

13- Phillipou A., Meyer D., Neill E., Tan E.J., Toh W. L., Van Rheenen, T. E. et al. Eating and exercise behaviors in eating disorders and the general population during the COVID-19 pandemic in Australia: Initial results from the COLLATE project. The International journal of eating disorders. 2020 53(7): 1158–1165. DOI: 10.1002/eat.23317

14- American Academy of Pediatrics. Trastornos alimentarios [Internet]. American Academy of Pediatrics. 2015. [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible a:
<https://www.healthychildren.org/Spanish/health-issues/conditions/emotional-problems/Paginas/Eating-Disorders.aspx>

15-Organització Mundial de la Salut. Mental health of adolescents. [Internet]. 2021 Disponible a:
<https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/adolescent-mental-health>

16- Academy for Eating Disorders. ¿Qué Son Los Trastornos De La Alimentación? [Internet]. Wakefield: Academy for Eating Disorders. [consultat 18 de gener de 2023]. Disponible en:
<https://www.aedweb.org/resources/about-eating-disorders>

17- Rose KL, Negrete CE, Sellinger G, Chang T and Sonnevile KR. Adolescent and emerging adult perceptions of eating disorder severity and stigma. International Journal of Eating Disorders 2022;55(10):1296-1304. DOI: 10.1002/eat.23772

18- Khot SC and Monge MC. COVID-19 and Adolescent Eating Disorders. Pediatric Annals. 2022;51(4):150-153. DOI:10.3928/19382359-20220321-01

19- Feldman M.A, King C.K, Vitale S, Denhardt B, Stroup S. et al. The impact of COVID-19 on adolescents with eating disorders: Increased need for medical stabilization and decreased access to care. International Journal of Eating Disorders. 2023;56(1):257-262. doi:10.1002/eat.23788

20- Khan JR, Hu N, Lin PI, Eapen V, Nassar N. et al. COVID-19 and Pediatric Mental Health Hospitalizations. Pediatrics. 2023;151(5) doi:10.1542/peds.2022-058948

21- Linardon J, Greenwood CJ, Fuller-Tyszkiewicz M, Macdonald J.A., Spry E. et al. Young adult mental health sequelae of eating and body image disturbances in adolescence. International Journal of Eating Disorders. 2021;54(9):1680-1688. doi:10.1002/eat.23575

22- Meherali S, Punjani N, Louie-Poon S, Abdul K., Das J.K. et al. Mental Health of Children and Adolescents Amidst COVID-19 and Past Pandemics: A Rapid Systematic Review. International Journal of Environmental Research and Public Health. 2021;18(7):3432. doi:10.3390/ijerph18073432

23- Akgül S, Akdemir D, Nalbant K, Derman O, Ersöz Alan B, Tüzün Z, Kanbur N. The effects of the COVID-19 lockdown on adolescents with an eating disorder and identifying factors predicting

disordered eating behaviour. *Early Intervention in Psychiatry*. 2022;16(5):544-551. DOI: 10.1111/eip.13193.

24- Toulany A, Kurdyak P, Guttman A, Stukel TA, Fu L, Strauss R, et al. Acute Care Visits for Eating Disorders Among Children and Adolescents After the Onset of the COVID-19 Pandemic. *Journal of Adolescent Health*. 2022;70(1):42-47. doi: 10.1016/j.jadohealth.2021.09.025.

25- Goldberg L, Ziv A, Vardi Y, Hadas S, Zuabi T, Yeshareem L, Gur T, et al. The effect of COVID-19 pandemic on hospitalizations and disease characteristics of adolescents with anorexia nervosa. *European Journal of Pediatrics*. 2022;181(4):1767-1771. doi: 10.1007/s00431-021-04350-2.

26- Haripersad YV, Kannegiesser-Bailey M, Morton K, Skeldon S, Shipton N, Edwards K, et al. Outbreak of anorexia nervosa admissions during the COVID-19 pandemic. *Archives of Disease in Childhood*. 2021;106(3):e8. doi: 10.1136/archdischild-2020-319868.

27- Reed J, Ort K. The rise of eating disorders during COVID-19 and the impact on treatment. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*. 2022;61(3):349-350. doi: 10.1016/j.jaac.2021.10.022.

28- Surén P, Skirbekk AB, Torgersen L, Bang L, Godøy A, Hart RK. Eating disorder diagnoses in children and adolescents in Norway before vs during the COVID-19 pandemic. *JAMA Netw Open*. 2022;5(7):e2222079. doi:10.1001/jamanetworkopen.2022.22079.

29- Agostino H, Burstein B, Moubayed D, Taddeo D, Grady R, Vyver E. Trends in the incidence of new-onset anorexia nervosa and atypical anorexia nervosa among youth during the COVID-19 pandemic in Canada. *JAMA Netw Open*. 2021;4(12):e2137395. doi:10.1001/jamanetworkopen.2021.37395

30- Springall G, Cheung M, Sawyer SM, Yeo M. Impact of the coronavirus pandemic on anorexia nervosa and atypical anorexia nervosa presentations to an Australian tertiary paediatric hospital. *Journal of Paediatrics and Child Health*. 2022;58(3):491-496. doi:10.1111/jpc.15755.

31- Auger N, Steiger H, Luu TM, Chadi N, Low N, Bilodeau-Bertrand M, et al. Shifting age of child eating disorder hospitalizations during the Covid-19 pandemic. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*. 2023;64(10):1176-1184. doi:10.1111/jcpp.13800.

32- Chadi N, Spinoso-Di Piano C, Osmanliu E, Gravel J, Drouin O. Mental health-related emergency department visits in adolescents before and during the COVID-19 pandemic: a multicentric retrospective study. *Journal of Adolescent Health*. 2021;69(5):847-850. doi:10.1016/j.jadohealth.2021.07.036.

33- Kersten JM, van Veen M, van Houten MA, Wieringa J, Noordzij JG, Bekhof J, et al. Adverse effect of lockdowns during the COVID-19 pandemic: increased incidence of pediatric crisis admissions due

- to eating disorders and adolescent intoxications. *European Journal of Pediatrics*. 2023;182(3):1137-1142. doi:10.1007/s00431-022-04773-5.
- 34- Herpertz-Dahlmann B, Dempfle A, Eckardt S. The youngest are hit hardest: The influence of the COVID-19 pandemic on the hospitalization rate for children, adolescents, and young adults with anorexia nervosa in a large German representative sample. *European Psychiatry*. 2022;65(1):e84. doi:10.1192/j.eurpsy.2022.2345.
- 35- Cappelletto P, De Luca L, Taddei B, Taddei S, Nocentini A, Pisano T. COVID-19 pandemic impact among adolescents with eating disorders referred to Italian psychiatric unit. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*. 2023;0(0):e12440. doi:10.1111/jcap.12440.
- 36- Matsumoto N, Kadowaki T, Takanaga S, Shigeyasu Y, Okada A, Yorifuji T. Longitudinal impact of the COVID-19 pandemic on the development of mental disorders in preadolescents and adolescents. *BMC Public Health*. 2023;23(1):1308. doi:10.1186/s12889-023-16228-z.
- 37- Spina G, Roversi M, Marchili MR, Raucci U, Fini F, Mirra G, et al. Psychiatric comorbidities and dehydration are more common in children admitted to the emergency department for eating disorders in the COVID-19 era. *Eating and Weight Disorders*. 2022;27(7):2473-2480. doi:10.1007/s40519-022-01386-7.
- 38- Juli L, Juli R, Juli MR, Juli G. Eating and Nutrition Disorders: Intra and Post-Lockdown Pandemic Emergencies. *Psychiatria Danubina*. 2022;34(Suppl 8):193-195. doi: 10.24869/psyd.2022.193.
- 39- Girardi M, Assalone C, Maines E, Genovese A, Naselli A, Nai Fovino L, et al. Disease characteristics and psychiatric comorbidities in adolescents with anorexia nervosa hospitalized during COVID-19 pandemic. *Frontiers in Bioscience-Scholar*. 2022;14(4):28. doi:10.31083/j.fbs1404028.
- 40- Giacomini G, Elhadidy HSMA, Paladini G, Onorati R, Scirpa E, Gianino MM, Borraccino A. Eating disorders in hospitalized school-aged children and adolescents during the COVID-19 pandemic: a cross-sectional study of discharge records in developmental ages in Italy. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2022;19(20):12988. doi:10.3390/ijerph192012988.
- 41- Silber AS, Platte S, Kumar A, Arora S, Kadioglu D, Schmidt M, Storf H, Chiocchetti AG, Freitag CM. Admission rates and clinical profiles of children and youth with eating disorders treated as inpatients before and during the COVID-19 pandemic in a German university hospital. *Frontiers in Public Health*. 2023 Nov 30;11:1281363. doi:10.3389/fpubh.2023.1281363.
- 42- Gilsbach S, Herpertz-Dahlmann B. "What Made My Eating Disorder Worse?" The Impact of the COVID-19 Pandemic from the Perspective of Adolescents with Anorexia Nervosa. *Nutrients*. 2023;15(5):1242. doi:10.3390/nu15051242.

- 43- Spettigue W, Obeid N, Erbach M, Feder S, Finner N, Harrison ME, et al. The impact of COVID-19 on adolescents with eating disorders: a cohort study. *Journal of Eating Disorders*. 2021 Jun 4;9(1):65. doi:10.1186/s40337-021-00419-3.
- 44- Pruccoli J, De Rosa M, Chiasso L, Perrone A, Parmeggiani A. The use of TikTok among children and adolescents with Eating Disorders: experience in a third-level public Italian center during the SARS-CoV-2 pandemic. *Italian Journal of Pediatrics*. 2022 Jul 30;48(1):138. doi:10.1186/s13052-022-01308-4.
- 45- Richardson C, Phillips S, Paslakis G. One year in: The impact of the COVID-19 pandemic on help-seeking behaviors among youth experiencing eating disorders and their caregivers. *Psychiatry Res*. 2021;306:114263. doi:10.1016/j.psychres.2021.114263.
- 46- Juli MR, Juli G, Juli R. An Epidemic in the Pandemic: The Most Difficult Challenge for Young Adolescents. *Psychiatria Danubina*. 2021;33(Suppl 9):142–147.
- 47- Davis C, Ng KC, Oh JY, Baeg A, Rajasegaran K, Chew CSE. Caring for Children and Adolescents With Eating Disorders in the Current Coronavirus 19 Pandemic: A Singapore Perspective. *J Adolesc Health*. 2020;67(1):131–134. doi:10.1016/j.jadohealth.2020.03.037.
- 48- Torun SE, Akgül S, Kızılkın MP, Nalbant K, Kanbur N, Akdemir D et al. The impact of the prolonged COVID-19 pandemic on adolescents with eating disorders: a follow-up study from Türkiye. *The Turkish Journal of Pediatrics*. 2024;66:42-56. doi:10.24953/turkjped.2023.701.

Bibliografia realitzada amb estil Vancouver.

11. Annex

11.1 Annex 1

Taula d'estratègia de cerca.

ESTRATÈGIES DE CERCA	
1	("Feeding and Eating Disorders"[Mesh]) AND ("Prevalence"[Mesh] OR "Epidemiology"[Mesh] OR "epidemiology" [Subheading]) AND ("COVID-19"[Mesh] OR "SARS-CoV-2"[Mesh]) AND ("Adolescent"[Mesh])
2	("Feeding and Eating Disorders"[Mesh]) AND "Adolescent"[Mesh]) AND ("COVID-19"[Mesh] OR "SARS-CoV-2"[Mesh]) AND Cause
3	("Feeding and Eating Disorders"[Mesh]) AND ("Adolescent"[Mesh]) AND nurs* AND ("COVID-19"[Mesh] OR "SARS-CoV-2"[Mesh])
4	((("Pandemics"[Mesh]) AND ("COVID-19/psychology"[Mesh] OR "SARS-CoV-2"[Mesh])) AND "Feeding and Eating Disorders"[Mesh]) AND "Adolescent"[Mesh]
5	Eating Disorders AND (Adolescents OR Teenagers) AND Impact of Covid-19
6	Eating Disorders AND (Adolescents OR Teenagers) AND Covid-19 AND Cause
7	Eating Disorders AND (Adolescents OR Teenagers) AND covid-19 AND NURSE
8	"Eating Disorders" and "nurse" and "covid-19" and "adolescent"
9	("Feeding and Eating Disorders"[Mesh]) AND "Adolescent"[Mesh]) AND ("COVID-19"[Mesh] OR "SARS-CoV-2"[Mesh]) AND impact

Taula 4. Taula d'estratègia de cerca.

11.2 Annex 2

Taula d'anàlisi de dades.

Es va portar a terme una taula amb les variables establertes quantitativament i qualitativament.

ARTICLE 1: Acute Care Visits for Eating Disorders Among Children and Adolescents After the Onset of the COVID-19 Pandemic			
REFERÈNCIA	ANY	AUTOR	
24	2022	Alène Toulany	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Va haver-hi un augmentat el 66% de la taxa de visites a urgències i un augmentat del 37% de les hospitalitzacions posterior a l'inici de la pandèmia de la covid-19. Aquesta tendència va perdurar fins al desembre de 2020. Coincideix amb un altre article on diu que va haver-hi un augment del 104% en els nens amb anorèxia nerviosa que van requerir ingrés hospitalari per aconseguir una estabilitat nutricional en comparació amb els anys anteriors.	Augment de l'ansietat i pèrdua de control, poden haver sigut els causants. Canvis per dur a terme activitat física. Amb l'alteració de les rutines diàries i la impossibilitat d'acomplir activitat física a causa de les restriccions. Por a l'augment de pes. Per culpa dels canvis d'estil de vida durant la pandèmia. Més temps en les xarxes socials. Ha causat una extravasació de la pressió social relacionada amb l'aparença física i la imatge corporal, influint als trastorns de la conducta alimentària. Augment d'estrès familiar. A causa de les preocupacions econòmiques, problemes de salut o canvis en les dinàmiques familiars, influint indirectament a la salut mental dels adolescents i podent desenvolupar un trastorn de la conducta alimentària. Hi ha altres factors que influeixen aquest augment com és el nivell socioeconòmic, l'origen o l'accés a la sanitat. La pandèmia ha afectat sobretot comunitats marginades i amb baixos recursos econòmics.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	No fa distinció entre gèneres.

ARTICLE 1: Acute Care Visits for Eating Disorders Among Children and Adolescents After the Onset of the COVID-19 Pandemic			
OBSERVACIONS		Estudi realitzat al Canadà. Edats estudiades: menors de 18 anys. Període estudiat: De l'1 de gener de 2017 fins al 29 de febrer de 2020. Dades extretes de la base de dades del pla de salut.	
ARTICLE 2: Psychiatric comorbidities and dehydration are more common in children admitted to the emergency department for eating disorders in the COVID-19 era			
REFERÈNCIA	ANY	AUTOR	
37	2022	Julia Espina	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Va haver-hi un augment del 63,64% en les hospitalitzacions. Assegurant un augment significatiu, juntament amb dies d'hospitalització més cures, però amb més comorbiditats, afectacions en les analítiques sanguines i en dades mesurables, com la bradicàrdia que pot significar una major gravetat de la patologia en si	- Tancament de les escoles - Educació a distància - Confinament domiciliari - Canvis en l'estil de vida. - Interrupció temporal dels serveis públics i privats.	No s'esmenta el rol de la infermeria. Per l'estudi considera que els resultats poden ser útils per als pediatres i especialistes que involucra la cura dels nens.	Un 86,8% eren dones i la resta eren homes.
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a Itàlia. Edats estudiades: menors de 18 anys. La mitjana d'edat es va trobar en 14,1 anys. Temps estudiat: del març de 2019 fins a març de 2021. Comprendent del 9 de març de 2020 període previ a la pandèmia, en canvi del 9 de març de 2020 fins al 8 de març de 2021 s'entén com a període de la pandèmia. Dades extretes de les històries clíniques amb el diagnòstic segons el manual DSM-5.	
ARTICLE 3: Admission rates and clinical profiles of children and youth with eating disorders treated as inpatients before and during the COVID-19 pandemic in a German university hospital			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
41	2023	Ann-Sophie Silber	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE

ARTICLE 3: Admission rates and clinical profiles of children and youth with eating disorders treated as inpatients before and during the COVID-19 pandemic in a German university hospital

Relacionat amb els trastorns de la conducta alimentària va haver-hi un augment del 6,2% dels casos entre l'interval prepanidèmic i postpanidèmic.

Augment de l'estrès psicossocial. Causat per la pandèmia, augmentant la vulnerabilitat a desenvolupar un trastorn, en especial en els adolescents.
 Canvis en l'ús de les xarxes socials i temps amb les pantalles. Ha augmentat l'ús i el temps davant de la pantalla, causant major preocupació per la imatge corporal i augmentant el risc.
 Restriccions escolars.
 Factors genètics i predisposició individual. Tenir predisposició els efectes en si, causen més vulnerabilitat.
 Limitació en l'assistència. En la disponibilitat d'obtenir intervencions primerenques i recursos necessaris, per les restriccions i les limitacions en els serveis de la salut.
 Impacte de l'entorn familiar i social. Els adolescents han tingut una major supervisió des del nucli familiar que han pogut afectar om a factors protectors contra el fet de patir aquests trastorns.
 Impacte diferencial en gènere i edat. Més vulnerabilitat als factors ambientals, tant en els adolescents com en ser dona.

No s'esmenta el rol de la infermeria.

L'estudi anuncia que un 61% tenien assignat el sexe femení en néixer sent una variable dependent en l'estudi.

OBSERVACIONS

Estudi realitzat a Alemanya.
 Edats estudiades: menors de disset anys. Edat mitjana de 14,1%.
 Temps estudiat: gener del 2016 fins al febrer de 2022. Es defineix com prepanidèmic del gener de 2016 fins al 28 de febrer de 2020 i l'interval pandèmia des de l'1 de maig de 2020 fins al 28 de febrer de 2022.

ARTICLE 4: The use of TikTok among children and adolescents with Eating Disorders: experience in a third-level public Italian center during the SARS-CoV-2 pandemic

REFERÈNCIA

ANY

AUTORS

44

2022

Jacopo Pruccoli

ARTICLE 4: The use of TikTok among children and adolescents with Eating Disorders: experience in a third-level public Italian center during the SARS-CoV-2 pandemic			
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Es relaciona un augment de l'ús de les xarxes socials i l'exposició ha contingut relacionat amb dietes i la imatge corporal amb un augment dels casos o l'extravasació d'aquests.	Augment de l'ús de les xarxes socials, en especial el TikTok. Major accés a contingut en les xarxes amb relació a la imatge corporal i les dietes. Canvi en els hàbits alimentaris i exercici. Augment de l'ansietat i l'estrès en relació amb la pandèmia de la covid-19. Resultant un efecte negatiu en l'autoestima, canvis en la dieta. Insatisfacció corporal	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Un 93,6% són dones i un 6,4% homes. Hi ha una relació entre els trastorns de la conducta alimentària i el gènere femení, que evidencia que hi ha més prevalença a les dones en comparació amb els homes. Cal considerar les diferències de gènere en la investigació i en el tractament d'aquest tipus de trastorns, juntament amb la necessitat d'intervencions i polítiques adequades per minimitzar aquests efectes.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Itàlia. Edats mitjana estudiada va ser de 14,5 anys. Estudi realitzat entre el gener i febrer del 2021, durant el segon tancament nacional italiana per culpa de la pandèmia del SARS-CoV-2 relacionat amb els trastorns de la conducta alimentària en la infància i adolescència.		
ARTICLE 5: Eating Disorder Diagnoses in Children and Adolescents in Norway Before vs During the COVID-19 Pandemic			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
28	2022	Pål Surén	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
En la cohort pre-pandèmica, les nenes diagnosticades amb trastorn alimentari entre l'interval de gener de 2017 a febrer de 2018 en comparació amb el març de 2018 a desembre de 2019 en l'atenció primària va augmentar un 84,94%. En canvi, en la cohort pandèmica de l'últim interval en comparació amb el gener de 2019 a febrer del 2020 va disminuir un 42,69%. En canvi del març de 2020 fins a desembre de 2021 va augmentar un 206,50% els casos.	Restriccions socials, l'educació i l'activitat.	No s'esmenta res sobre el rol de la infermeria.	En aquest estudi només s'inclouen a les nenes, es justifica dient que els casos dels nens va ser baix.

ARTICLE 5: Eating Disorder Diagnoses in Children and Adolescents in Norway Before vs During the COVID-19 Pandemic			
En canvi, en l'atenció especialitzada en la cohort pre-pandèmica va haver-hi un augmenten 164,81%. En comparació a l'inici de la pandèmia va disminuir un 47,73% En les últimes dades estudiades de la pandèmia va augmentar un 207,10%.			
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a Noruega Les edats estudiades van entre nenes de 6 a 16 anys, hi ha una distinció de 13 a 16 anys. Temps estudiat: de l'1 de gener del 2020 des del gener de 2019 fins a desembre 2021, anomenada cohort pandèmica, en comparació amb el gener de 2017 fins al desembre de 2019, anomenat com cohort pre-pandèmica. Dades extretes des de l'atenció primària.	
ARTICLE 6: The effects of the COVID-19 lockdown on adolescents with an eating disorder and identifying factors predicting disordered eating behaviour			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
23	2021	Sinem Akgül	
PREVALENÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	Perspectiva de gènere
L'anorèxia nerviosa va ser el diagnòstic més comú amb un 68,4%. Dels participants un 18,4% ja havia estat hospitalitzat.	El temps de confinament va causar un bloqueig dels símptomes 42,1% dels participants, en un 36,8% i un 21,1% que havia empitjorat. Un 63,1% dedicaven menys temps en el control de pes. El fet d'estar a casa sense anar a l'escola disminueix l'estrès d'actuar i de pressions socials, com menjar davant dels companys, Realitzar esport, que eren factors que poden desencadenar els TCA. Un 71% afirmen que no van tenir conflictes van tenir pocs conflictes amb els pares o tutors legals. El 60,5% complia amb el seu pla d'alimentació.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Un 94,7% eren dones.

ARTICLE 6: The effects of the COVID-19 lockdown on adolescents with an eating disorder and identifying factors predicting disordered eating behaviour			
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a Turquia. Edats observades: de 12 a divuit anys. Amb una mitjana edat de 15,12 anys. Temps estudiat: del 13 de maig de 2020 fins a 11 de juny 2020.	
ARTICLE 7: Adverse effect of lockdowns during the COVID-19 pandemic: increased incidence of pediatric crisis admissions due to eating disorders and adolescent intoxications			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
33	2023	Juliette M. Kersten	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Van augmentar els ingressos per TCA un 24% després del confinament total en el juny de 2020.	Interrupció de les rutines Aïllament social. El tancament d'escoles van tenir un efecte negatiu i l'aïllament social va produir angoixa mental. Van ser vulnerables per culpa de restriccions de la seva vida quotidiana com és anar a l'escola i realitzar esports. Tot plegat va augmentar la depressió i les intoxicacions intencionades. Els cuidadors principals van tenir menys accés a una atenció pels seus fills que podrien estar afectats.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Un 94,7% participant eren dones.
OBSERVACIONS		Estudi realitzat als Països Baixos. Edats estudiades de 12 a divuit anys. Temps estudiat de gener de 2017 fins a setembre 2021.	
ARTICLE 8: The youngest are hit hardest: The influence of the COVID-19 pandemic on the hospitalization rate for children, adolescents, and young adults with anorexia nervosa in a large German representative sample			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
34	2022	Beate Herpertz-Dahlmann	

ARTICLE 8: The youngest are hit hardest: The influence of the COVID-19 pandemic on the hospitalization rate for children, adolescents, and young adults with anorexia nervosa in a large German representative sample			
PREVALENÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
En el 2020 va haver-hi una disminució significativa en les noies en l'anorèxia nerviosa típica i atípica comparat amb el mateix període de 2019. Va haver-hi un augment del 40% entre el període de la pandèmia i el temps anterior, és a dir, durant els mesos de gener a setembre de 2020, en comparació amb el 2019. En els nois va haver-hi un augment entre el període previ a l'arribada del virus i quan es va establir la pandèmia, de gener a setembre de 2020, el mateix que en el període de 2019 i 2021. Encara que, les taxes d'admissions van ser molt baixes. Va haver-hi una disminució del 12% en les hospitalitzacions a l'inici de la pandèmia en dones adolescents, del gener fins al setembre de 2020 comparat amb l'any anterior. En canvi, van augmentar un 32% del 2020 al 2021.	Confinament: primer ha d'haver-hi una disminució i al cap de quatre, cinc mesos va haver-hi un significament augment. Es creu que pot ser una compensació ingressos després del confinament.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	No hi ha distinció entre gèneres.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Alemanya. Edats estudiades a menors de dinou anys, Subdividit en diferents grups, de zero a catorze i de 15 a dinou anys. Temps estudiat: la comparació de l'any 2019, 2020 i 2021. Dades extretes d'una mútua Alemanya.		
ARTICLE 9: The impact of COVID-19 on adolescents with eating disorders: a cohort study			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
43	2021	Wendy Spettigue	
PREVALENÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE

ARTICLE 9: The impact of COVID-19 on adolescents with eating disorders: a cohort study			
Va augmentar un 63% respecte a l'any anterior és a dir el 2020 en comparació al 2019. Va augmentar un 28% les emergències durant el període de la pandèmia. I un 56% van ser derivades de l'atenció ambulatoria. El 63% va necessitar tractament hospitalari en 2021	La pandèmia i el confinament com un factor precipitant d'urgència. Augment de l'estrès: per deixar de realitzar esport, preocupats pel curs escolar, les notes, estar avorrits i sols a casa L'etapa de l'adolescència és un factor que els fa vulnerables. L'aïllament i la soledat van comportar a restriccions i estrès, major temps d'ús de les xarxes socials i una sobre valorització de la idea d'estar prim. També la pèrdua social El no poder realitzar esport com desencadenar o exacerbar dels símptomes propis dels trastorns de la conducta alimentària.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Un 74,4% havien nascut amb el sexe femení i se sentien dones, la majoria amb anorèxia nerviosa. El 23,3% havien nascut amb el sexe masculí i se sentien homes. I el 2,3% havien nascut amb el sexe femení, però se sentien homes.
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a hospital infantil canadenc d'atenció terciària. Edats estudiades entre 9-17 anys, edat de mitjana 14,6 anys. Incloent només els casos greus dels trastorns de la conducta alimentària. Temps estudiat: Entre l'abril i l'octubre de 2019 i l'abril i octubre de 2020.	
ARTICLE 10: Trends in the Incidence of New-Onset Anorexia Nervosa and Atypical Anorexia Nervosa Among Youth During the COVID-19 Pandemic in Canada			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
29	2021	Holly Agostino	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Del 2015 fins previ a la pandèmia els diagnòstics i les hospitalitzacions es van mantenir en el mateix nombre de casos a 24,5 (1,6 casos per mes). En la primera onada era de 40,6 (20,1 per mes). És a dir, va augmentar un 60%. Les hospitalitzacions van augmentar de 7,5 (2,8) a 20,0 (9,8) casos per mes, l'augment va ser del 166,67%.	Tancament de consultoris primaris al Canadà. Inici disminució de les visites a urgències i hospitalitzacions. Multifactorial, amb un empitjorament dels símptomes. Ansietat, aïllament social, contacte disminuït a l'equip assistencial. A causa d'avorriment, missatges estressants en les xarxes socials	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Previ a la pandèmia la representació de dones en la mostra era d'un 90,8% i posterior a la pandèmia un 91%.

ARTICLE 10: Trends in the Incidence of New-Onset Anorexia Nervosa and Atypical Anorexia Nervosa Among Youth During the COVID-19 Pandemic in Canada			
L'AN típica i atípica va augmentar més del 60% i les hospitalitzacions se'n van triplicar en comparació amb les taxes pre-pandèmiques. Els casos a la pandèmia van ser més greus i van presentar una evolució més ràpida.	Tancament d'escoles, extraescolars això comporta conseqüències en l'alimentació, l'activitat física, patrons socials. Una falta de rutina. Un ús excessiu de les xarxes socials i l'exposició als mitjans, on s'exposen ideals de primesa i continguts relacionats amb dieta. El confinament va portar a centrar-se a realitzar cuina casolana, rutines d'exercici físic i en un augment de pes en el confinament. Ha augmentat la idea del suïcidi i la depressió en comparació quan hi havia restriccions. Els factors de protecció es van veure alterats per la pandèmia, com la validació i connexió entre iguals, pròpies dels adolescents.		
OBSERVACIONS:	Estudi realitzat al Canadà. Pacients observats: entre 9 i 18 anys, centrar en AN típica i atípica. Mitjana d'edat 15,9 anys. Temps estudiat: de l'1 de gener del 2015 en comparació al 30 de novembre de 2020, centrar en la primera onada en comparació de 5 anys abans de la covid.		
ARTICLE 11: Impact of the coronavirus pandemic on anorexia nervosa and atypical anorexia nervosa presentations to an Australian tertiary paediatric hospital			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
30	2021	Gabriella Springall	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Representa un augment de diagnòstics del 63% amb relació als 3 últims anys. Tot i que les hospitalitzacions es van mantenir entre el 2017 i 2020. L'article esmenta que si no hi hagués estat el confinament és possible que molts pacients no haurien experimentat un TCA en un any normal, que va ser un factor predisposant.	Aïllament social i soledat ha causat un del 32,2% de TCA. Canvi de rutines i falta de motivació un 25,6% reducció d'accés a la disponibilitat d'aliments un 3% La majoria de conductes pròpies del trastorn quan hi havia el confinament total un 40,4%. Recaigudes un 12,8% amb extravasació dels	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Participació d'un 80,6% en l'any 2017, arribant a un 90,1% de dones l'any 2020.

ARTICLE 11: Impact of the coronavirus pandemic on anorexia nervosa and atypical anorexia nervosa presentations to an Australian tertiary paediatric hospital			
	síntomes de forma restrictiva. Comentaris com "<i>[el paciente] tuvo miedo del aumento de peso esperado durante el aislamiento</i>" y "<i>se preocupaba por engordar y perder forma física</i>", és un factor precipitant Si no hi hagués estat Pensaments incoherents entre menja o activitat física. La gravetat dels casos no van tenir molta diferència. Ni de comorbiditats, autolesions ni idees suïcidades en comparació a 3 anys enrera.		
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Austràlia. Edat: adolescents, edat mitjana 15 anys. Temps estudiat: comparació dels anys 2017 a 2020.		
ARTICLE 12: Eating and Nutrition Disorders: Intra and Post-Lockdown Pandemic Emergencies			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
38	2022	Luigi Jul	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
En el període precovid (2014-2018) en urgències i hospitalització relacionat amb els TCA va haver-hi un augment moderat i estable en aquest llarg període, igual que les taxes de mortalitat anual relacionades (suïcidi, deficiències nutricionals, desequilibri hidroelèctric, complicacions metabòliques. En el període propi del confinament i postconfinament van augmentar els casos i van disminuir l'edat d'inici dels símptomes. Va augmentar un 48% les hospitalitzacions,	Interrupció de rutines com anar a l'escola, pèrdua de control, és a dir, no saber com evolucionarà el futur, aïllament social, fatiga emocional i altres factors estressants. Produint un augment de les hospitalitzacions per TCA. Tancament sobtat i accés limitat a serveis ambulatoris, tractament diürn, tractament hospitalaris, llargues llistes d'espera han contribuït a la dificultat per identificar els pacients amb TCA, reconèixer l'exacerbació dels símptomes i recaigudes, amb	No s'esmenta el rol de la infermeria.	No fa diferències entre gèneres

ARTICLE 12: Eating and Nutrition Disorders: Intra and Post-Lockdown Pandemic Emergencies			
en el cas les pediàtriques un 83%.	conseqüències greus per les persones i els familiars més propers. Causant símptomes com depressió, ansietat, estrès, desregulació emocional van empitjorar en pacients amb TCA en comparació amb altres períodes. L'impacte psicològic de la pandèmia van ser: estrès posttraumàtic, confusió, irritació. Els estressors a la por d'infectar-se, frustració, avorriment, informació inadequada... En l'AN va comportar més restriccions i por de trobar aliments inconsistents a la seva dieta. La bulímia nerviosa i el trastorn per afartament va augmentar episodis d'afartament i el desig d'aquest. En general, preocupació amb el menjar i amb la forma corporal en relació amb la pandèmia de la covid-19.		
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Croàcia. Edats estudiades: pacients adolescents. Temps estudiat: del 2024 fins al 2020.		
ARTICLE 13: The Rise of Eating Disorders During COVID-19 and the Impact on Treatment			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
26	2021	Jace Reed	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
A l'Hospital Infantil de Perth, es va informar un augment del 104 % en les admissions d'adolescents amb AN. Les dades esmenten que és una tendència general en el món i no només afectant l'entorn hospitalari, sinó també a les visites ambulatories i sales d'emergències.	La interrupció de les activitats diàries, incloent-hi l'hora de menjar, l'activitat física i l'alteració del son, els efectes dels mitjans, l'aïllament social, l'angoixa emocional i la por al contagi. El tancament de programes comunitaris a causa de la COVID-19, un major coneixement	Molts programes van canviar la seva prestació a telemedicina i es van reduir en mida i abast, fet que va fer que trobar tractament fos una càrrega. Arran de la dificultat d'accés va causant que la gent canviés de mútues i que l'atenció no fos per a tothom.	No realitza distinció entre gèneres.

ARTICLE 13: The Rise of Eating Disorders During COVID-19 and the Impact on Treatment			
	dels pares sobre els trastorns de salut mental i una major conscienciació dels pares a causa d'una major supervisió dels nens a casa.		
OBSERVACIONS	Estudi realitzat als Estats Units. Edats estudiades: de 5 a 18 anys. Temps observat: des de l'1 de setembre de 2019 fins al 31 de març de 2020 comparat amb l'1 de setembre de 2020 fins al 31 de març de 2021. IMPLICACIÓ INFERMERA: Donat el gran impacte que té la DE en la salut mental, els costos socials i la qualitat de vida, aquest és un tema que requereix una discussió addicional. A més, és necessari augmentar l'oferta i l'accés a programes i serveis especialitzats per ajudar a tancar la bretxa entre l'augment de la demanda, la baixa oferta i l'accessibilitat, que sovint deixa els més vbm9 1º necessitats amb una atenció deficient.		
ARTICLE 14: An Epidemic in the Pandemic: The Most Difficult Challenge for Young Adolescents			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
46	2021	Maria Rosaria Juli	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Segons un estudi del ministeri de Salut en el 2021 aproximadament els trastorns de nutrició i alimentació afecten en 95% en dones i un 4,1% en homes. Molts estudis asseguren un augment del 30% dels casos.	El distanciament social, la incertesa sobre el futur acadèmic, les mesures de protecció que han portat a l'aïllament forçat, i la por al contagi, sovint associada amb una sensació d'impotència. Aquestes circumstàncies i factors poden provocar un augment en les restriccions alimentàries o, al contrari, episodis freqüents d'alimentació descontrolada. Així mateix, produint una major preocupació per la imatge corporal, en conseqüència una atenció més centrada en el cos, incloent-hi l'alimentació i l'exercici, i en el	És vital brindar amb un diagnòstic precoç i un tractament multidisciplinari és vital per prevenir l'augmenten de la patologia. Si no s'identifiquen a temps i no es tracten adequadament es poden cronificar i en les pitjors dels casos provocar la mort. Cal saber com a professionals que qualsevol mena de persona pot patir un TCA, les persones que tenen més risc són les persones obsesses i les persones amb baix pes. Identificar i intervenir.	Durant la COVID les persones amb identificació masculina han quadruplicat les urgències.

ARTICLE 14: An Epidemic in the Pandemic: The Most Difficult Challenge for Young Adolescents			
	desenvolupament d'hàbits disfuncionals tant d'excés com de dèficit. L'augment de la confusió, depressió, ira, ús de xarxes socials, alteració del ritme vigili, l'angoixa poden estar estrictament en el fet d'augmentar de trastorns mentals.		
OBSERVACIONS			
ARTICLE 15: Caring for Children and Adolescents With Eating Disorders in the Current Coronavirus 19 Pandemic: A Singapore Perspective			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
47	2020	Courtney Davis	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
No s'esmenta la prevalença.	El fet de seguir amb l'escola telemàticament ha pogut millorar l'angoixa dels pacients.	L'equip multidisciplinari, incloses la professió d'infermeria, ha hagut de tenir una major comunicació amb els pacients mitjançant via electrònica o telefònica. Va suposar canvis a les tasques dins l'equip, hi ha hagut de realitzar contracte de conducta, tasca que era pròpia de la professió dels psicòlegs. S'ha prioritzat l'atenció a entorns ambulatoris, tenint un bon seguiment, per tal de minimitzar els ingressos. Les tasques pròpies d'infermeria és supervisar els àpats en grup, control dels espais comunitaris, però a causa de l'aïllament hi ha hagut supervisió individual. Es va reduir els espais per atendre la salut mental en adolescents un 50% a causa de donar resposta a la necessitat assistencial	No es fa distinció envers els diferents gèneres.

ARTICLE 15: Caring for Children and Adolescents With Eating Disorders in the Current Coronavirus 19 Pandemic: A Singapore Perspective			
		del virus SARS-CoV-2. Es va realitzar telesalut amb els pacients afectats i acompanyats amb la família. Han de ser capaços d'avaluar constantment les necessitats dels pacients i famílies en aquesta situació en què l'evolució és molt ràpida. Una bona educació i una col·laboració interprofessional permet que l'equip s'adapti i garantir una atenció de qualitat a tots els pacients independentment de la situació.	
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Singapur. Edats estudiades de 9 anys fins als 16 anys. Edat mitjana 13,9 anys. Temps observat: l'any 2020.		
ARTICLE 16: COVID-19 pandemic impact among adolescents with eating disorders referred to Italian psychiatric unit			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
35	2023	Pietro Cappelletto	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Del 9 de març de 2019 a 2020 ha haver-hi 38 caos en aquest estudi, en comparació amb els anys 2020 i 2021 va haver-hi un augment a 54 casos, és a dir va augmentar un 42,11%. En comparació amb els dos anys següents, és a dir, l'any 2021 i 2022 va disminuir un 5,56%. I en comparació amb el 2022 i 2023 va disminuir un 39,22%.	El canvi de rutines diàries, la reducció de les activitats a l'aire lliure, han empitjorat la preocupació del pes i la manera d'alimentar-se, creant una extravasació dels símptomes propis dels trastorns. Estar confinat a casa va empitjorar els símptomes havent d'afrontar simptomatologia i conflictes. Exposició dels mitjans, que van poder provocar angoixa. Por del mateix virus. Manca de tractament multidisciplinari,	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Un 94,3% eren dones i el restant, és a dir un 5,7% eren homes.

ARTICLE 16: COVID-19 pandemic impact among adolescents with eating disorders referred to Italian psychiatric unit			
	teleassistència.		
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Itàlia. Edats estudiades entre els nou anys i els divuit anys. Temps estudiat: des del març 2019 fins al març 2023.		
ARTICLE 17 Shifting age of child eating disorder hospitalizations during the Covid-19 pandemic			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
31	2023	Nathalie Auger	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Taxes d'hospitalització per TCA per cada 10.000 nens. De l'abril de 2016 fins al febrer de 2021 va haver-hi un 88,3% d'hospitalitzacions relacionades amb els trastorns alimentaris. En la primera onada un 3,5% i un 8,1% durant la segona. L'anorèxia nerviosa és el diagnòstic més prevalent les tres fases estudiades, representat entre un 51,1% - 60,9% de les hospitalitzacions. L'edat amb més prevalença fins de l'adolescència és major dels 15-19 anys. Va augmentar sobretot a la segona onada, coincidint amb la tornada de l'estiu i l'inici d'un nou curs escolar, podent ser causat per l'ansietat.	Depèn del nivell socioeconòmic, tinent més casos les persones amb un nivell socioeconòmic més alt en la primera onada i després afectacions similars. L'edat més primerenca va augmentar, entre els 10 i els 14 anys. El confinament va fer que les famílies compartissin més temps i així els tutors legals poguessin identificar abans els trastorns alimentaris. Les escoles van evitar la barreja d'aules i van minimitzar les interaccions socials, el que va fer poder exacerbar el problema. Pot ser que molts casos de la segona onada, fossin en la primera onada i no fos detectat prèviament.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	El sexe femení en totes les etapes estudiades representen entre un 92,7% - 93,6%. En canvi, el sexe masculí representa entre un 6,4%- 7,3%. En el març de 2021, les hospitalitzacions en les nenes era el doble que en comparació a la situació prèvia a la pandèmia. L'estudi recalca que els nois comencen han estat estudiats pel fet que han augmentat els casos.
OBSERVACIONS	Estudi realitzar al Canadà. Població estudiada: 10 -19 anys. Temps estudiat: Es va estudiar des de l'1 d'abril de 2006 fins al 31 de març de 2021 (inclòs el primer any de pandèmia i els 10 anys anteriors). Primera onada: març - juny de 2020. Segona onada: setembre de 2020 fins a març 2021.		

ARTICLE: 17 Shifting age of child eating disorder hospitalizations during the Covid-19 pandemic			
Període de comparació: 2006- febrer de 2020. Tots els pacients estudiats tenien TCA greu, on van requerir hospitalització i seguiment estricte. L'hospitalització es dona quan hi ha inestabilitat hemodinàmica, desequilibri electrolític o complicacions mèdiques agudes relacionades amb la pèrdua de temps o complicacions psiquiàtriques, com la ideació suïcida.			
ARTICLE 18: Mental Health-Related Emergency Department Visits in Adolescents Before and During the COVID-19 Pandemic: A Multicentric Retrospective Study			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
32	2021	Nicholas Chadi	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
L'any 2020 el nombre de visites anuals va augmentar un 62% per trastorns de la conducta alimentària en comparació amb la mitja dels anys 2018 i 2019. Hi ha una disminució a l'inici de la pandèmia i un augment significatiu en el mes de juliol de 2020.	No s'esmenten les possibles causes o factors.	No s'esmenta el rol d'infermeria.	No hi ha cap dada on es mostri la perspectiva de gènere.
OBSERVACIONS	Estudi realitzar al Canadà. Edats estudiades: de 12-17 anys. Temps estudiat: Entre l'1 de gener de 2018 fins al 31 de desembre de 2020.		
ARTICLE 19: Eating Disorders in Hospitalized School-Aged Children and Adolescents during the COVID-19 Pandemic: A Cross-Sectional Study of Discharge Records in Developmental Ages in Italy			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
40	2022	Gianmarco Giacomini	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Va haver-hi un augment en les urgències d'un 11,4% l'any 2019, un 22,2% l'any 2021.	Tancament dels centres d'atenció primària, empitjorament de l'assistència centrada en els	Durant la pandèmia es va produir la necessitat de tenir personal especialitzat	El grup masculí no es van detectar canvis significatius.

ARTICLE 19: Eating Disorders in Hospitalized School-Aged Children and Adolescents during the COVID-19 Pandemic: A Cross-Sectional Study of Discharge Records in Developmental Ages in Italy			
Les hospitalitzacions van augmentar un 62,2% l'any 2018, i un 74,18% l'any 2021. Les tendències d'ingressos hospitalaris i d'urgències van disminuir a partir del 2020. En general, els ingressos que no anaven relacionats amb el virus SARS-CoV-2 va disminuir un 21%. L'AN és el trastorn més diagnosticat amb un 55,3%	Trastorns de la conducta alimentària, dificultat als tractaments i vigilància dels símptomes. La convivència amb els pares o tutors legals. La teleassistència.	En salut mental, ja que es va duplicar.	Els homes normalment són diagnosticats o requereixen hospitalització abans dels 15 anys, posteriorment sembla ser menys necessària perquè, per una banda, són susceptibles a l'estigma social els costa més i el pensament que tenen és de resiliència, independència i autosuficiència, així que inhibeixen els comportaments de cerca d'ajudar. Per altra banda, perquè es considera que és una patologia associada a les dones i l'última que intenten eviten tant ells com la societat que ells no poden tenir cap problema.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Itàlia. Edats estudiades des dels 5 anys fins als 19 anys. Subdividit en diferents edats, entre 5-9, 10-14 i 15-19 anys. Temps estudiat: entre el gener de 2018 i el setembre de 2021.		

ARTICLE 20: "What Made My Eating Disorder Worse?" The Impact of the COVID-19 Pandemic from the Perspective of Adolescents with Anorexia Nervosa			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
20	2023	Susanne Gilsbach	
PREVALENÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
No s'esmenta la prevalença.	Augment d'ús de les xarxes socials, donant com a resultat, obsessió a mirar-se al mirall, realitzar receptes, conflictes amb els pares en relació amb el menjar. L'edat els fa ser vulnerables. Contra més jove	No s'esmenta el rol de la infermeria.	No hi ha cap dada on es mostri la perspectiva de gènere.

ARTICLE 20: "What Made My Eating Disorder Worse?" The Impact of the COVID-19 Pandemic from the Perspective of Adolescents with Anorexia Nervosa			
		més propens a desenvolupar AN en la pandèmia de la COVID-19. Càrrega emocional causada pel confinament. Interrupció de les rutines. Disminució de l'IMC, augment de simptomatologia.	
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Alemanya. Edats estudiades de 12 a 18 anys. Edat mitjana 15,1 anys. Temps observat: del novembre de 2020, en el segons confinament fins al maig de 2021.		
ARTICLE 21: Disease Characteristics and Psychiatric Comorbidities in Adolescents with Anorexia Nervosa Hospitalized During COVID-19 Pandemic.			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
39	2022	Martina Girardi	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Van augmentar un 83% els ingressos pediàtrics	Restriccions socials l'any 2021: tancament d'escoles, cancel·lació d'esports organitzats. Com a resultat més comorbiditats psiquiàtriques com trastorns depressius greus. No hi ha diferència entre classes socials, ni de l'ètnia.	Seguiment en consulta externa o per videotrucada.	L'estudi està estudiat entre un 95,5% previ a la covid i durant la pandèmia representaven un 93% amb persones nascudes amb el sexe femení.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat a Itàlia. Edats estudiades: menors de divuit anys. Temps estudiat: previ a la pandèmia (del 8 de maig de 2016 al 8 de maig de 2020) i posterior a la pandèmia (del 9 de maig de 2020 fins al 8 de maig de 2022).		
ARTICLE 22: The effect of COVID-19 pandemic on hospitalizations and disease characteristics of adolescents with anorexia nervosa.			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
25	2022	Lotem Goldberg	

ARTICLE 22: The effect of COVID-19 pandemic on hospitalizations and disease characteristics of adolescents with anorexia nervosa.			
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PRESPECTIVA DE GÈNERE
Va haver-hi un augment 108,89% durant la pandèmia, tot i haver reduït els ingressos pediàtrics totals.	Distanciament social, es pensaven que baixaria els nivells d'ansietat i la investigació diu que va augmentar per aquest motiu. Com va costar accedir a l'assistència durant el primer període de la pandèmia, després hi ha d'haver un gran augment dels casos. Canvis en l'accés a aliments, menys activitats a l'aire lliure, sobre exposició a les xarxes socials	No s'esmenta el rol de la infermeria.	Període previ a la pandèmia la representació del gènere femení era de 88,4% i en la pandèmia va ser del 83,0%.
OBSERVACIONS	Estudi realitza a Isabel. Edats estudiades: menors de 18 anys, edat mitjana 14,63 anys. Temps observat: del gener de 2015 fins al maig de 2021.		
ARTICLE 23: Longitudinal impact of the COVID-19 pandemic on the development of mental disorders in preadolescents and adolescents			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
36	2023	Naomi Matsumoto	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
El nombre dels nous diagnòstics per mes va tenir una tendència a l'alça durant uns mesos després del tancament de les escoles i es va mantenir en un nivell elevat, sobretot en les noies. Va haver-hi una disminució d'un 49,17%.	L'edat com un factor vulnerable. Tancament de les escoles, distanciament social, exposició xarxes socials. Causant a part dels trastorns, comorbiditats com ansietat i depressió.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	En el període pre-pandemic la representació del gènere masculí era d'un 20,2% i posterior a la pandèmia un 19,7%.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat al Japó. Edats estudiades: pacients entre 9 anys i divuit anys. Període d'estudi: des del gener de 2017 fins al maig de 2021. Anterior a la covid el febrer de 2020 i posterior a la covid aparti del març de 2020.		

ARTICLE 24: One year in: The impact of the COVID-19 pandemic on help-seeking behaviors among youth experiencing eating disorders and their caregivers			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
45	2021	Candice Richardson	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
	Durant la pandèmia un 33,4% de les persones afectades van informar que realitzaven dietes o restriccions, perfeccionisme i preocupació pel pes en comparació amb els anys anteriors estudiats. La hipòtesi de l'estudi assegura que els augments dels símptomes al llarg del temps i no exclusivament per la pandèmia. L'augment pot venir pel tancament dels serveis "no essencials". Interrupció de les escoles	No s'esmenta el rol de la infermeria.	De la mostra de l'estudi un 89,1% eren nenes, amb l'AN amb el major diagnòstic.
OBSERVACIONS	Estudi realitzat al Canadà. Es va estudiar l'any de la pandèmia del 3 de gener de 2020 fins al 31 de desembre de 2020, comparat amb els anys anteriors, del 3 de gener de 2018 fins al 31 de desembre de 2018 i el mateix amb l'any 2019. L'edat estudiada en menors o igual a 19 anys i en els seus cuidadors.		
ARTICLE 25: Outbreak of anorexia nervosa admissions during the COVID-19 pandemic			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
26	2021	Yasheer Venay Haripersad	
PREVALENCIA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
Va augmentar un 104% els casos d'AN i van requerir hospitalització.	Aïllament social i tancament de les escoles. Reducció de les activitats extraescolars, la interrupció de la rutina escolar, l'aïllament social amb els companys de classe. Aturada de l'assistència mèdica.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	

ARTICLE 25: Outbreak of anorexia nervosa admissions during the COVID-19 pandemic			
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a Austràlia. Edats estudiades: menors de 16 anys. Temps investigat: del 2017 al 2020.	
ARTICLE 26: The impact of the prolonged COVID-19 pandemic on adolescents with eating disorders: a follow-up study from Türkiye			
REFERÈNCIA	ANY	AUTORS	
48	2024	Şeyma Erdem Torun	
PREVALEÇA	CAUSES EXPLICATIVES/FACTORS	ROL D'INFERMERIA	PERSPECTIVA DE GÈNERE
No s'esmenta la prevalença.	A l'etapa posterior de la covid, es va trobar alteració de les rutines diàries, l'impacte del benestar i la qualitat de vida. Preocupació per seguir la dieta, tot i que es presenta un millor control pel fet que l'alimentació durant el confinament va ser acompanyat dels pares o tutors legals. Diuen que van tenir millors estratègies per afrontar la situació i millor accés a l'assistència mèdica. Tot i que l'ansietat va augmentar a causa de l'obertura de les escoles presencialment, on era el període d'exàmens.	No s'esmenta el rol de la infermeria.	No s'esmenta la perspectiva de gènere.
OBSERVACIONS		Estudi realitzat a Turquia. Edats estudiades: de 12 a 18 anys. Temps estudiat entre maig del 2021 i el juny de 2021.	

Taula 5. Taules resum de les variables d'estudi d'elaboració pròpia

